

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

September

09/2005

Obsah

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti	2
Misia Vládkyne sveta: Boh vystiera ruku	5
Misia Nepoškvrnenej Čistoty: Žehnám a svätím.....	11
Misia Kráľovnej pokoja	15
Misia Kráľovnej pomoci: Moja Mama	17
Misia Matky všetkých kresťanov: Vôňa Džublika	21
15. Výročie Litmanovej. Iveta Korčáková: Ďeň posledný; Mlčanie lásky.....	23
Od našich poľských priateľov.....	27
Aktuálny sviatok / Na zamyslenie. Naša Bolestná Matka	30
Svedectvá / Píšeme o Vás	32
Napísali ste nám.....	37
Krátke správy / Rôzne	42

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti

Z XX. Svetového stretnutia mládeže v Kolíne nad Rýnom:

Spolu s Kristom

Pápež Benedikt XVI. sa prihovril v Kolíne nad Rýnom mládeži vo vigílii dňa 20-teho augusta 2005. Pred 1 000 000 mladými ľuďmi z celého sveta zdôraznil najmä Eucharistického Ježiša:

„V tomto veľkom spoločenstve pútnikov kráčame spolu s Kristom, kráčame s hviezdou, prežarujúcou dejiny. **„Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho Matkou, padli na zem a klaňali sa mu“** (Mt 2,11).

Drahí priatelia, ide tu o viac, ako o príbeh z dávnych dejín, spred mnohých rokov: ide tu o prítomnosť. Tu, v posvätnnej Hostii, je on pred nami a medzi nami. Ako vtedy, tak aj teraz sa zahaľuje do tajomne posvätného ticha, a podobne ako vtedy, práve tým odhaľuje, zjavuje pravú tvár Boha. Pre nás sa stal pšeničným zrnkom, ktoré padnúc do zeme odumiera a prináša úrodu až do konca sveta (porov. Jn 12,24).

Je prítomný ako vtedy v Betleheme. Pozýva nás na tú duchovnú vnútornú púť, ktorej meno je „adorácia“. Vydajme sa teraz na pútnickú cestu a prosme ho, aby nás viedol“.

Nasledujúce Svetové dni mládeže sa budú konať v roku 2008 v Sydney v Austrálii.

(r)

Materskému a starostlivému vedeniu Najsvätejšej Márie zverujeme cestu budúcnosti mladých celého sveta.

Pozdrav Benedikta XVI. po modlitbe Anjel Pána na záver XX. Stretnutia mládeže v Kolíne dňa 21. augusta 2005

Magnificat

Mária hovorila: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhladal na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnár zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“ **Lukáš I (46-55)**

Posolstvo Panny Márie

Očistite svoje srdce!

Drahé deti, prišla som k vám s otvoreným náručím, aby som vás vzala do svojho objatia, pod svoj plášť. Nemôžem tak urobiť, pokiaľ vaše srdce je naplnené falošnými svetielkami a falošnými modlami. Očistite svoje srdce a dovoľte mojím Anjelom, aby v ňom spievali. V tej chvíli vás vezmem pod svoj plášť a dám vám svojho Syna, ktorý je pravý pokoj a pravé šťastie. Nečakajte, deti moje! Ďakujem vám...

Medžugorie (Mirjane), 2. augusta 2005

Zavraždili brata Rogera Schutzza

Zakladateľa francúzskej náboženskej komunity Taizé zabila v utorok dňa 16. augusta 2005 pravdepodobne duševne narušená osoba.

Polícia oznámila, že zadržala 36-ročnú rumunskú ženu. Brata Rogera napadla počas večernej modlitby v kostole v Taizé v Burgundsku.

Brat Roger, ktorý mal 90 rokov, utrpel vážne zranenia a podľahol im aj napriek okamžitej pomoci. Polícia uviedla, že útočníčka ho trikrát bodla nožom, kým ju prítomní zadržali. **(sita)**

Jedina otázka Mons. Pavlovi M. Hnilicovi, SJ:

*** Vatikán vyhlásil, že zamieta formuláciu „Matka všetkých národov, ktorá bola kedysi Máriou“ (píšeme v rubrike Na zamyslenie). Modlitba má imprimatur z roku 1951 a z roku 1997 aj od Mons. E. Kojnoka. Ako vidíte tento problém?**

- S formuláciou „ktorá bola kedysi Máriou“ majú problém viacerí katolíci. Mária bolo „občianske“ meno Panny Márie. „Matka všetkých národov“ je Jej biblické poslanie. Aj Pán Ježiš volal Pannu Máriu „Žena“. Zmenou formulácie sa nezmení význam modlitby. Vyhlásenie Vatikánu znamená fakt, že Kongregácia pripravuje schválenie Amsterdamu a preto sa týmto problémom zaoberá.

(anse)

Už len chvíľu

Varujte jeden druhého pred Božou spravodlivosťou! Milujem vás. Už len chvíľu...

Týmto slovami končila Panna Mária, Vládkyňa sveta, svoje posolstvo dňa 17. augusta 2004. V septembri bude rok, čo ukončila pri Brale svoje verejné posolstvá. Mesiac august 2005 sa niesol **v znamení niekoľkých výročí - Litmanovej, Dechtíc, a Džublika**, kam sa tiež chystáme. V tomto čísle M ROSY sa viac venujeme týmto návštevám Panny Márie. Na 2. strane od tohto čísla uvádzame modlitbu Magnificat, Chválospev Panny Márie, ktorý sme si vybrali ako názov a teda aj program nášho združenia. Zároveň vás všetkých prosíme - na základe rozhovoru **s Mons. Pavlom Hnilicom** v minulom čísle - o **modlitbu Magnificatu 3x denne**. Avizovaný materiál s otcami baziliánmi na Ukrajine odkladáme na ďalšie čísla M ROSY. Prípad sa rozvíja. Vec sledujeme.

Milí naši čitatelia, deti Márie! Prosíme Vás o modlitby na úmysly našej Nebeskej Matky na Slovensku a vo svete! **Zintenzívňte svoje spojenie s Ňou!** Prosíme Vás aj o modlitby za všetkých Jej služobníkov - vizionárov! Nemajú to ľahké a prosím vás, nech sú viac predmetom vašich obiet a modlitieb, ako objektom očakávania a posudzovania. **Teší nás, že mnohí z vás si našli cestu na viaceré miesta zjavení Panny Márie, a chápu Jej pôsobenie ako široký záber viacerých misií, ale s jedným úmyslom Jej Nepoškvrneného Srdca: osloviť, pritiahnúť a zachrániť čo najviac duší!**

Očakáva nás aj rušný september: Návšteva **Dona Gobbiho** na Slovensku, celonárodná púť v Šaštíne na sviatok Sedembolestnej Panny Márie, ako aj Eucharistický kongres v Bratislave. **Toto naše septembrové číslo M ROSY roku 2005 uzatvára kompletných 12 rokov pôsobenia nášho časopisu.**

Milí priatelia, teda : hore srdcia! Nech Mária, ktorá prišla kvôli každému jednému z nás, je aj pre teba východiskom, majákom a bezpečnou cestou k Ježišovi! **Nebojte sa! Zachovajme pokoj, lásku a rozvahy. Čas je krátky. Varujte jeden druhého pred Božou spravodlivosťou!** Pamätaj, brat, sestra - **už len chvíľu...**

Anton Selecký

Misia Vládkyne sveta

Odhodlanie a jednota Víťaznej armády pri Brale

Boh vystiera ruku

Dažde a záplavy na východe neveštili nič dobré. A predsa. Tak ako už mnohokrát, Nebo pripravilo na 17. - toho augusta t. r. pre organizátorov i pútnikov pri Brale v Sečovciach deň, plný radostných prekvapení.

Nielen pohodu a miestami aj slniečko, ale aj vzácne svedectvá a najmä návštevu pána **Štefana Kovačiča** s manželkou, rodičov **Henryho Kovačiča**, vedúceho torontského centra Ave Maria. Na veľkú radosť prítomných prišiel k Bralu aj **o. Miroslav Čajka, CSsR**. Je na Slovensku na návšteve a nenechal si ujsť slávnosť pri Brale na počesť Vládkyne sveta. Skutočne požehnaný deň sa niesol v znamení sviatostí, pokoja, lásky a odhodlania, ktoré Vám - milí priatelia - približujeme vo viacerých rozhovoroch a svedectvách.

* * * * *

Staň sa Tvoja vôľa všade a vo všetkom, lebo v Tebe je ukrytý večný pokoj - modlí sa sestra Agáta modlitbu, ktorú nadiktovala Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir 4. apríla 1993.

Príď Duchu Svätý, príď na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, Tvojej milovanej Nevesty - znie pod stíchnutou oblohou po zasvätení sa Nepoškvrnému Srdcu Panny Márie podľa posolstva pri Brale.

Už len chvíľu...

Sestra Agáta číta posolstvo z augusta 2004: **Moje milované dietky! Teším sa vaše prítomnosti tu na tomto požehnanom mieste. Som tu prítomná medzi vami. Milujem vás dietky moje! Prichádzajte ku Mne a modlite sa za celý svet, za spásu duší. Boh všemohúci vystiera svoju ruku a jeho spravodlivosť čoskoro každý zakúsi vo svojom srdci. Nech každý z vás miluje to, čo milovania hodné je. Každý z vás bude súdený. Proste o milosrdenstvo. Varujte jeden druhého pred Božou spravodlivosťou... Milujem vás. Už len chvíľu...!**

(17. augusta 2004)

Milosrdenstvo a spravodlivosť

Máme niekoľko dní po sviatku Nanebovzatia Panny Márie uviedol sv. omšu **o. Milan Šeliga** - **dnes budeme odčíňovať urážky, ktorými je urážané Jej Nepoškvrnené Srdce, zvlášť sa modlíme za obnovu života Cirkvi - za zasvätených, za Víťaznú armádu, za záchranu duší. Je dôležitý ten náš vnútorný postoj srdca v pokoji. Panna Mária - Boh prostredníctvom Nej - hovorí o svojej prítomnosti tuná mimoriadnym spôsobom.**

Ako hovorí Panna Mária v tomto posolstve, **„teším sa vašej prítomnosti.“** Určite hovorí tieto slová aj dnes. **Na tomto**

požehnanom mieste som tu prítomná. Milujem vás! Prichádzajte ku mne a modlite sa za celé Slovensko, za spásu duší. Prichádzajte! Výzva je naliehavá. **Volám a čakám. Modlite sa! Modlite sa tu za celý svet.** Pán v tomto posolstve nám ďalej odkazuje skrze Máriu tieto slová: **Boh Všemohúci vystiera svoju ruku na požehnanie a Jeho spravodlivosť čoskoro zakúsi vo svojom srdci každý.**

Pre tento svet už nadišla chvíľa trestu. Môžeme sa to dočítať v Modrej knihe: **„vstúpili ste do ostrých časov očisty. A pre všetkých sa nutne rozmnoží utrpenie. Aj moja Cirkev sa potrebuje očistiť od ziel, ktoré ju zasiahli a dávajú jej prežívať hodiny agónie a bolestného utrpenia.“** Požehnanie i spravodlivý trest. Požehnanie, to je svätá požehnaná Ježišova Krv, ktorá sa neustále vylieva za nás, aby Boh neustále uzdravoval duše a srdcia vo sviatosti zmierenia.

Prejdime si nakrátko pohľadom našu zem. Z vnútornej strany je to zrada, odpad od viery, pohanstvo, nečistota, z tej vonkajšej strany povodne, požiare, katastrofy, havárie, epidémie, zemetrasenia, **Zachráňte sa, zastavte sa!** Tieto slová pred dvomi rokmi tiež odzneli cez Matku Božiu - **keby ste vedeli, ako ma trápia mnohé duše, ktoré sa rútia do stavu nešťastia a zatratenia!**

Ako mi stekajú slzy kvôli mojim služobníkom, ktorí ma nemilujú a predstierajú, že vo Mňa a môjho Syna veria. Mnohí zraňujú moje Nepoškvrnené Srdce svojou bezohľadnosťou a túžbou nedať sa vyrušiť, žiť bez utrpenia, v pohodlí, a bez modlitby.

Moji služobníci, kam to len smerujete? Kam ste sa len stratili? Vyslobodzujte svoj ľud z biedy hriechu, nie naopak! Žite opravdivo v duchu lásky! Nebojte sa žiť opravdivo! Ved' zabľúдите a cestu naspäť nenájdete, ak neposlúchnete tento môj nárek, môj vrúcny hlas, moje volanie!

Teda Panna Mária nás skutočne zveruje do rúk našich biskupov a kňazov - hovorí: **Synovia moji, zachráňte môj milovaný ľud! Toto vám zverujem!** Preto aj obeta tejto svätej omše je za obnovu života Cirkvi, duchovných, zasvätených. Koľko pastierov je vo tme, onemeli zo strachu a pre kompromisy. Nechránia už svoje stádo... **Každý z vás bude súdený. Proste o Milosrdenstvo, varujte jeden druhého pred Božou Spravodlivosťou! Milujem Vás! Už len chvíľu.** Na nás je preukazovať milosrdenstvo a prosiť toto milosrdenstvo, aby sme nemuseli zažiť Boží spravodlivý, svätý hnev. Duch Svätý vám dá pochopiť časy, ktoré žijete... **Príd', Duchu Svätý, príd' na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, Tvojej milovanej Nevesty...!**

* * * * *

Bože, na orodovanie Bolestnej Panny, našej Nebeskej Matky a Patrónky, udeľ nášmu ľudu pokoj a daruj nám spásu...

Bože, pre bolesti Ježišovej Matky, stojacej pod krížom, pozdvihni myseľ trpiacich a posilni ich srdcia nádejou...

Bože, pod ochranou Sedembolestnej, zachovaj v Slovenskom národe dedičstvo otcov Cyrila a Metoda...

* * * * *

Sviatostný Spasiteľ. Eucharistia. Krátka adorácia - a Ježiš v rukách **o. Milana Šeligu** prechádza pomedzi prítomných: Ježišu, Kráľu pokoja, klaniame sa Ti s Máriou, Kráľovnou pokoja. Nech je požehnaný okamih, keď sa zjavila s veľkým krížom a plačúc hovorila: **Pokoj, pokoj pokoj!** Nič, iba pokoj, pokoj medzi Bohom a ľuďmi, pokoj medzi ľuďmi. Postite sa a modlite sa, lebo pôstom a modlitbou môžete zastaviť vojny.

Nenávisť budí nesváry, nešetrí nikoho a nič. Pozývam vás, aby ste vždy zachovávali pokoj. Zvlášť drahé deti, pôsobte s láskou... Nech je vždy vašim jediným prostriedkom láska.

Ježišu, klaniame sa Ti ďakujeme Ti s Kráľovnou pokoja, že nám dávaš možnosť prispieť k pokoji svojimi modlitbami a obetami. Ty nás chceš Ježišu urobiť apoštolmi, svedkom pokoja...

Anton Selecký

* * * * *

Po skončení sv. omše **o. Milan Šeliga** poblahoželal **o. Milanovi Hvizdošovi** k životnému jubileu 60 rokov, ktoré práve slávil: ***Kiež ho Boh žehná, nech vytrvá vo vernosti v kňazskej službe, na príhovor Panny Márie!***

A o. Hvizdošovi ku kytici kvetov zaznelo od veriacich ***„Mnoho rokov, šťastných rokov!“***

Po skončení slávnosti prítomní pútnici zaspievali pápežskú hymnu a hymnu Mariánskeho kňazského hnutia.

Ako „úraduje“ Mária

Pri Bralo prišla aj 75-ročná pani Anna Justová, zo Zlatých Moraviec. Ako pôsobí Panna Mária – Vládkyňa sveta – nám dokumentovala svojím osobným svedectvom:

So zjaveniami sestry Agáte v Sečovciach som sa stretla prostredníctvom M ROSY. Nemala som problém uveriť, že tieto

zjavenia sú pravdivé. Človek nemá vyrieknuť súd, pokiaľ sa s týmito udalosťami nestretne zoči-voči.

Chodíme každý mesiac do Dechtíc, a rozhodli sme sa, že treba privítať aj Vládkyňu sveta, keď prišla. Ale nič sme preto nerobili. Nieto peňazí, zostaneme pri Dechticiach. Ale bolo celoslovenské večeradlo, a vo štvrtok večer mi volá Janka Brnová: „Teta, nevezala by ste na nocľah jednu dievčinu?“ a ja hovorím: „Pravdaže, ale povedz mi koho mám čakať, čo je zač?“

A ona hovorí: „Teta, veď je to sestra Agáta...“

Ja som vtedy pochopila. „Neprišiel Mohamed k hore, hora prišla k Mohamedovi.“ Ach, Mama Mária, Ty sama ideš k nám! Tak sme sa rozhodli, že v júli pôjdeme ku Bralu. Ale prihlásilo sa len 26 ľudí a chýbala mi kopa peňazí na autobus.

Bola som sklesnutá

a bezmocná, a povedala som: Mama Mária, vieš čo, ja ten autobus ešte neodvolám, počkám do stredy, musíš to vziať do svojich rúk. Idem ráno v nedeľu do kostola a je tam moja priateľka. Hovorím jej - „mám len 26 ľudí. Keď ich bude 30 - za 500 sk by sme sa mali dostať.“ Ona hovorí : „ja ti dám za 5 ľudí 2 500 sk a ja idem tiež.“ Naradovaná som šla domov - a hovorím si - Mama Mária, už úraduješ...!

Okolo poludnia mi zvoní telefón a prišla ďalšia priateľka a hovorí - „Vieš čo, veľmi túžim do Sečoviec, ale nemôžem. Priniesla som ti 3000 sk, aby šli iní, ktorí nemajú na cestu.“ „Moja zlatá - hovorím jej - ja nepotrebujem, ja som už dostala.“ Ona vraví - „len to zober, nevieš, kedy to budeš potrebovať.“ Tak som ich vzala. Keď prišlo k vyúčtovaniu - potrebovali sme presne 3000 Sk! Vtedy sme cítili, že sama Matka sa postarala! Ja som predtým mala strach vziať ten obraz, tak ťažko sme túto púť dali dokopy - hovorím Agátke, ak nebude záujem, môžem obraz vrátiť späť? Ona hovorí nie, v žiadnom prípade, v krajnom prípade prídeme preň.

Doniesli sme obraz,

a ako lavína sa to začalo. Dedina za dedinou sa hlásili, dom za domom, niekde ho prijali do chrámu, až včera večer sme skončili púť s obrazom v Novej Vsi nad Žitavou. Všade Ju vítali s veľkou láskou, keď bola po domoch, bolo tam vždy zo 50 ľudí. Boli sme v dvadsiatich farnostiach, prešli sme celý zlatomoravecký okres.

Niektorí kňazi vyslovene prijali obraz do kostola, jeden kňaz nás veľmi prekvapil, on ju musí milovať, ináč by to nebolo možné. Na filiálke nám už pripravil príchod na prvý piatok, mal tam svätú omšu a informoval veriacich, že príde obraz. Keď som mu povedala - „nech Vás Matka Mária objíme,“ on odpovedal: „Ona ma drží...“

Keď sme prišli,

rozozvučali sa zvony, a vítali Ju ako Kráľovnú. S toľkou láskou! To bol taký vďačný výkrik Jej detí za to, že prišla Matka. Obraz nebol ani na chvíľu sám! Inde ho dali na obecný úrad, bolo to veľmi milé. Potom sme ho viezli do inej obce do jednej rodiny, pán farár obraz neprijal, ale ľudia ho priniesli procesiou do Kultúrneho domu. Celý deň - ako keď je poklona, neopúšťali obraz.

Táto misia u nás v ľuďoch prebudila nadšenie, lásku k Matke a k Bohu, k Sviatostnému Kristovi, k Najsvätejšej Trojici...

(anse)

Sestra Agáta: Dôležitá je vernosť

Som veľmi rada, že mnohí veriaci z toho kraja (Zlaté Moravce), prijali Vládkyňu sveta s radosťou a s nadšením, a v duchu lásky, ako to opisovali. Mária chce týmto dušiam povedať veľmi veľa, dušiam, ktoré v tomto čase bojujú svoj duchovný boj za ich vlastnú záchranu a za záchranu iných. Mária ich v tomto boji určite posilnila, a chcem povedať aj to, že Mária volá aj ostatných ľudí na Slovensku, aby prichádzali, a ak nemôžu osobne, aby sa duchovne v modlitbe spájali v úmysle za záchranu duší. Môžu sa ozvať písomne alebo aj telefonicky, môžu aj oni prijať tento obraz a ďakovať v jeho prítomnosti za obdržané milosti a prosiť .

Mnohí sa ozývajú a pozývajú ma na modlitbové stretnutia - to je znak, že sú vnímaví na Máriin hlas, na jej pozvanie. A to Mária od nás chce, aby sme to slovo počuli, ale aj ho uskutočňovali, neboli ľahostajní ku jej veľmi vážnym výzvam.

Čiže Víťazná armáda sa rozrastá a skôr by som vyzdvihla to, že sa upevňuje, nejde ani tak o počet členov, ale o vernosť. Pretože vernosť Ježišovi a Márii je najdôležitejšia.

Skupinky veriacich a mariánski ctitelia, ktorí chcú prijať obraz Panny Márie -Vládkyne sveta vo svojej farnosti, môžu sa prihlásiť na adrese:

Magnificat Bralo, Eva Kačunová, Konvalinková ul. č. 1481/2, 078 01 Sečovce,

tel. 0907- 416918, alebo na e-mail: agatocka@orangemail.sk

Naša anketa:

Na otázku: Prečo ste pri Brale a aký je váš vzťah ku Panne Márii nám odpovedali:

- **Štefan Lahovič, Snina:** Vzhľadom na to, že počasím je tento mesiac akýsi zvláštny, ale moje rozhodnutie bolo ísť - zavolať som si na pomoc priateľa, a Panna Mária to zariadila. Vyjadriť sa je veľmi ťažko, mám tu nádherný a vznešený pocit, je to ťažko opísať, nechodil by som sem, keby som sa tu necítil dobre. Tu, Litmanová a vôbec kde je Panna Mária... Nie je tu priestor hovoriť o všetkých tých milostiach, ktoré som dostal, odkedy uctievam svoju nebeskú Matku!

- **Jana Jurčišínová, Bardejov:** Šla som sem s takou bolesťou v srdci a odchádzam s radosťou, ďakujem Pánovi za milosť a dar sviatosti pokánia, ktorý som si tu mohla urobiť. Panna Mária mi dáva veľa milostí - ďakujem jej najmä za to, že zostávam v tejto dobe veriacou, že cez všetky tie prekážky a bolesti a všetko čo na mňa dolieha ma Matka Božia nikdy neopustí, a stále ma drží za ruku a vedie ma k svojmu Synovi. Ďakujem Jej!

- **Manželia Anna a Štefan Havetoví, Veľké Vozokany:**

Anna: Boli sme s manželom toto leto v slovinskom Kuprese, a odovzdávali sme obetný dar na Európskych katolíckych dňoch za celé Slovensko. Sme totiž mariánski aktivisti. Manžel Štefan prežil nedávno klinickú smrť, a dnes mi veľmi pomáha v tejto službe pre Mariánske kňazské hnutie. Predtým nás navštívila sestra Agáta počas tohtoročného celoslovenského večeradla v Zlatých Moravciach.

A Panna Mária Kráľovná neba i zeme - teda obraz Vládkyne sveta bol prijatý u nás mnohými ľuďmi, aj do kostolov, aj kňazi Ju prijali, veľa detí chodilo za ňou, takže sme mali celý deň otvorené dvere. Dokonca sme mali u nás aj postihnuté deti z Mokrohájskej v Bratislave... **(anse)**

Misia Nepoškvrnenej Čistoty

Mons. Ján Babjak na 15. výročie Litmanovej:

Žehnám a svätím

Pätnásť rokov uplynulo od prvého zjavenia Panny Márie na hore Zvir v Litmanovej. Udalosť tohto zjavenia sme si pripomenuli koncom prvého augustového týždňa 2005.

Program osláv sa začal v sobotu popoludní a pokračoval do neskorých nočných hodín. Tak, ako si to pamätáme z predchádzajúcich rokov, aj tentoraz strávili mnohí návštevníci noc v stanoch. Na nedeľné slávenie prišli opäť pútnici z celého Slovenska, Čiech i Poľska.

Vyvrcholením sviatku bola archijerejská sv. liturgia v nedeľu 7. augusta 2005 o 10. 30 hod. Správca litmanovskej farnosti a dekan **Daniel Galajda** privítal hlavného celebranta sv. liturgie prešovského eparchu **Mons. Jána Babjaka** a pripomenul, že pred rokom vyhlásil eparcha Ján Babjak horu Zvir za miesto modlitby. Pred samotnou sv.liturgiou bola vykonaná posviacka ikony Nepoškvrnenej Čistoty, ktorá bude v budúcnosti visieť nad oltárom na Zvire. Mons. Ján Babjak tak urobil slovami:

Žehnám a svätím túto ikonu presvätej Bohorodičky milosťou sv. Ducha a kropím svätenou vodou v Mene Otca i Syna i Ducha sv. Amen.

V aktuálnom Roku Eucharistie citujúc, myšlienky Jána Pavla II. z jeho encykliky **Cirkev žije z Eucharistie** sa vo svojom príhovore zaoberal vzťahom Panny Márie k tejto sviatosti lásky:

Mária - Eucharistická Žena

Drahí mariánski ctitelia drahí bratia a sestry!

Uplynul presne rok od vyhlásenia hory Zvir za miesto modlitby, a my sa tu znova stretáme na hore Zvir.

V šiestej kapitole spomenutej encykliky Cirkev žije z Eucharistie, pod názvom V škole Márie - eucharistickej Ženy, sv. Otec napísal: „Mária uskutočňovala svoju eucharistickú vieru ešte skôr, ako bola Eucharistia ustanovená a to pre samotnú skutočnosť, že ponúkla svoje panenské lono na vtelenie Božieho Slova“.

Ako píše ďalej sv. Otec Ján Pavol II. vo svojej encyklike Cirkev žije z Eucharistie - „Bohorodička dala skutočné Telo Božskému Synovi. To isté Telo, ktoré potom Ježiš ponúkol ako Obetu na kríži za spásu celého sveta. Ale je to zároveň to isté Telo, ktoré Ježiš stále ponúka nám všetkým veriacim za pokrm, v Najsvätejšej Eucharistii.“

Uzdravenia

na pútnických miestach cez požehnanie s Eucharistiou je jasným znakom toho, že Mária a Najsvätejšie Eucharistia veľmi úzko súvisia. Kolí - ktorí už dlhé roky neboli pri sviatosti pokánia a celkom zabudli na Eucharistický pokrm - pristúpili k týmto sviatostiam práve tu, na hore Zvir! Stalo sa to práve na príhovor Božej Matky. Aj tu v Litmanovej mnohí pútnici by chceli vidieť veľké zázraky...

Ja ich už vidím

V mnohých duchovných obráteniach, v prijímaní sviatosti pokánia, v tých obetách, ktoré prinášate a v prijímaní Najsvätejšej Eucharistie. Pre mňa osobne tieto duchovné obrátenia sú väčšie zázraky, než tie fyzické.

Pričičuje sa o ne svojím príhovorom u svojho Syna naša Nebeská Matka Bohorodička. Ved' Ona nás všetkých sem volá, bez akejkoľvek propagandy, ba skôr za zdržanlivého postoja Cirkvi.

Počas uplynulých 15-tich rokov bola jediná, ktorá sa pričičovala o propagandu tohto miesta.

Mária je prítomná,

s Cirkvou, a ako Matka Cirkvi pri každom z našich Eucharistických slávení. Ak je medzi nami a Cirkvou neoddeliteľný vzťah, to isté treba povedať aj o vzťahu Márie a Eucharistie. Keď Mária zvolá, „Veľbí moja duša Pána, a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi“, nesie vo svojom lone Ježiša. Jej návšteva Alžbety bola vlastne prvou Eucharistickou procesiou v dejinách

Prisudzujúc Eucharistii vážnosť,

ktorú si zasluhuje, dávame najavo, že sme si skutočne vedomí veľkosti tohto daru. Bohorodička sama ho v nás aj najviac chráni. Kto teda zostane mariánskym ctiteľom, ten zostane verný Eucharistii. To znamená, že bude často a do pripraveného srdca prijímať túto sviatosť spásy. Ved' Ježiš povedal, „kto bude jesť moje Telo a piť moju Krv, bude mať v sebe život“.

Drahí mariánski ctelia!

Stretli sme sa tu na hore Zvir, na tomto mieste modlitby, aby sme pozdravili našu Nebeskú Matku a poďakovali sa Jej za všetky dary a dobrodenia, ktoré sme dostali od Boha práve cez Jej príhovor. Chceme sa jej poďakovať predovšetkým za to, že ako Matka Božia priniesla na svet Ježiša Krista, ktorého môžeme všetci prijímať v Najsvätejšej Eucharistii.

Tohto roku na jeseň chceme začať s prípravou priestoru tu v dolnej časti tejto lúky. Veríme vo vašu pomoc, aby toto miesto modlitby dostalo pekný liturgický priestor a aby boli upravené pramene a vybudované spovednice. Pán Boh vám zaplať za vaše modlitby, za vašu podporu, za vaše obety a dary.

Bratia a sestry,

teda nech nikto, kto vystúpil na túto horu Zvir, neodíde odtiaľto chudobný, ale nech odchádza s Eucharistickým Kristom a s Máriou v Srdci. A nech Ona vás všetkých sprevádza po všetky dni vášho života až do nášho spoločného stretnutia v Dome nášho nebeského Otca. Sláva Isusu Christu!

(krátené)

Príhovor **o. vladyku Babjaka** sprevádzal potlesk pútnikov, ktorí v príjemnom slnečnom počasí zakončili sv. liturgiu pápežskou hymnou. Nasledovala adorácia pred Najsvätejšou sviatosťou Oltárnou a ruženec s vizionárkami **Ivetou Korčákovou** a **Katarínou Vislockou**. Tradične po skončení programu prišlo veľké množstvo pútnikov z Poľska.

Podľa informácií zo Zviru boli nedávno doručené od Poliakov doklady o uzdravení jedného ich pútnika na hore Zvir. Prípado je v štádiu vyšetrovania.

Magdaléna Kohútová

Foto: Mária ŽARNAYOVÁ

Máriine tajomstvá

Z meditácií Ivety Korčákovovej pri radostnom ruženci na fatimskú sobotu 6. augusta 2005:

1 My sa v tomto tajomstve klaniame Žene, klaniame sa tomu, že Pán vkročil do útrobov dievčaťa, ktoré si v Izraeli nikto nevšimol. Nekonečný Boh vstúpil do lona Ženy, celkom v tichu, v Nazarete, keď nikto nič netušil.

2 Druhé tajomstvo - dve ženy, a jedna veľká radosť z ich stretnutia. Alžbeta videla niečo, čo ostatní neboli schopní vidieť, a objavíť Krásu, ktorú Boh vložil do Panny Márie, preniknúť tajomstvo. Alžbeta bola odmenená radosťou, ktorú možno iní nikdy nepocítila.

3 Celý Izrael bol koncentrovaný práve na očakávanie Mesiáša, pretože si od tohto naplnenia, ktoré prechádza Písmom, veľmi veľa sľuboval. On však vstúpil do maštale, kde by ho taký zbožný Žid nebol hľadal. Zostúpil tak nízko preto, aby človeka prekvapil.

4 Abrahám mal obetovať svojho syna. Keby ponúkol Bohu seba namiesto Izáka, bol by sa stal hrdinom u ľudí, ale nebol by mužom viery u Boha. A keby sa Panna Mária pri slovách Simenona v slobode nerozhodla pre Božiu vôľu? Dnes by sme nemali Matku, ku ktorej sa môžeme utiekať...

5 Panna Mária s Jozefom po troch dňoch nachádzajú Ježiša v chráme. Kristus nevysvetľoval, prečo tak urobil. Nepovedal, že chce byť v chráme, zostali by tam s ním. Dopustil toto „nedorozumenie“. Ukázal nám tak niečo krásne na Panne Márii - Jej jemnosť v zaobchádzaní s naším tajomstvom. **(krát.)**

Ved' ja som ešte nikomu neublížila, len pomohla

(Panna Mária na hore Zvir, 8. decembra 1990)

Už sme tu, Bože

Litmanovčanka Mária Džadíková, 45 ročná matka piatich detí, (synovia 21, 19, 15, 14 a tri a pol ročná Marienka): zažila šok. Dňa 7. mája tohto roku pred ich domom v Litmanovej istý pútnik nešťastne zrazil jej dcérku aj s rovnako starou kamarátkou - susedkou. Dievčatá sa hrali pred domom. Dcérka Mária utrpela vážne zranenie. Lekári sa k nej budúcnosti radšej nevyjadrovali. Ako to hovorí pani M. Džadíková, modlitby zase ukázali, že Panna Mária neprišla medzi nás nadarmo...

* * * * *

Pred prvou nedeľou, keď bola fatimská sobota, pred siedmym májom tohto roku, som nechala dcérku Marienku na ceste aj so susedkinou dcérou Darinkou. Obidve majú tri a pol roka. Jeden pútnik sa veľmi ponáhľal na horu, neskoro ich zbadal, dievčatká sa splašili, a on ich nešťastne zrazil. Darinka spadla do kanála s otrasom mozgu a zlomenou nôžkou. Naša Marienka po náraze mala krvácanie do mozgu a jeho silný opuch.

Odviezli nás do Ľubovne, odtiaľ na dva týždne na jednotku intenzívnej starostlivosti v Košiciach. Odtiaľ nás previezli na dva týždne na detské oddelenie, a potom sme šli do Čilistova pri Šamoríne. Až tam sa Marienka začala preberať z kómy.

Psychicky to boli šoky, aj keď v Košiciach ma lekári upokojovali. Počúvala som Rádio Lumen a to mi dalo veľmi veľa, tie modlitby, sv. omša, počúvala som celé dni a noci. Z Marienky sme sa tešili už tri roky, a zmierovala som sa s myšlienkou, že nastane iná situácia. Panna Mária mi dávala veľa síl. Lekári povedali, že Marienka je veľmi silná, že žije zázrakom. Nemohla dvihnúť ruky ani hlavu, bola úplne bezvládna. Pýtala som sa - pani doktorka, už nie je žiadna nádej? Odpovedala: Uvidíme, čo bude do roka. Ak by som však pri nej nebola, neviem, ako to s ňou skončí. Ako sme potom cvičili, ona sa raz obrátila a chytila ma okolo krku. Sestrička hovorí: no už sa začína preberať. V Košiciach som bola pri nej dennodenne, a masírovala som je celú, ako mi lekári radili.

Chodievala som na sv. omšu, Marienka dostala pomazanie chorých, pán dekan Galajda obetoval sv. omše, aj tu v Litmanovej sa modlili.

Zjavenie Panny Márie tu na Zvire znamená pre mňa veľa, dáva mi to veľkú silu. Kto je skutočne veriaci, tak nemôže tieto udalosti zanedbať alebo odmietnuť...

Cítila som veľkú duchovnú oporu, telefonovali mi všetci, ktorí mohli. Naš rodák otec jezuita **Vasil Kindja** mi radil, aby som nepocitovala hnev k tomu, kto to spôsobil. Ani sa na neho nehnevám. Dozvedela som sa, že, aj rodina toho pána sa veľa modlíla.

Som vďačná všetkým, ktorí mi pomáhali a modlili sa, a pravdaže som najviac vďačná Panne Márii. Bola som v malou v čilistovskom kostole a malá Marienka hovorí - „**už sme tu, ó Bože**“...

(anse)

Misia Kráľovnej pokoja

Kňazstvo je služba

Aj keď Medzinárodná kňazský seminár, ktorý počiatkom júla zhromaždil vyše 300 kňazov je už ukončený, mnohí kňazi sú aj naďalej v Medžugorí a využívajú dni svojej dovolenky na duchovné občerstvenie.

Jedným z nich je aj 36 ročný **Paul Newton** z austrálskeho Melbourne. Má za sebou tri roky kňazského života. Toto je jeho tretia návšteva Medžugoria. Pri prvej návšteve, keď mal 33 rokov, sa jeho život úplne zmenil. Druhý príchod bol príchodom vďačnosti a vďakyvdania rok na to, čo sa stal kňazom. Povedal: „**Stále budem chodiť do Medžugoria na púť, ale to je rozdiel, keď prichádzaš ako kňaz. Vtedy musíš dávať - a to nie seba, ale Ježiša.**“

Do tridsiatich rokov života Paula Newtona si nikto z jeho príbuzných a známych nemohol ani pomyslieť, že by sa niekedy stal kňazom. Prvýkrát prišiel do Medžugoria s priateľmi a pritiahla ho sem veľmi zaujímavá príroda, o ktorej sa do počul. Ich cesta do Medžugoria viedla cez Lurdy, miesto mariánskych zjavení, ktoré pre neho taktiež nič neznamenal. Dokonca sa odmietol cestou modliť ruženec, keď to priatelia navrhovali. Vyrástol v rodine, ktorá sa nemodlila, nechodila do kostola, neverila v

Boha, kde boli hádky a alkoholizmus... Preto si ako

V Medžugorí sa stretol s ľuďmi, z ktorých cítil, že majú v srdci niečo, po čom túžil. Sám o sebe hovorí, že bol „ťažkým prípadom“, a preto namiesto niekoľkých dní zostal v Medžugorí štyri mesiace, v ktorých nastala jeho životná premena. Prišlo kňazské povolanie a odpoveď na neho. Na Križevci dostal pozvanie, aby sa stal kňazom. „**Nemal som jediný dôvod odmietnuť**“ - hovorí. „**Neuvažoval som o tom, čo kňaz robí, ale kto kňaz je... Uvažoval som, ako ma Boh pripravoval na túto udalosť. To bola chvíľa očisťovania. Cítil som radosť v srdci. Bolo to nežné pozvanie, v ktorom som pocítil, že budem slúžiť ostatným. Pocítil som, že kňazstvo je mi blízke, že v ňom budem „doma“, keď budem slúžiť iným**“ - svedčí Paul Newton. Ale celé to osudové pochopenie bolo v tom, že Ježiš je v Eucharistii. Vtedy sa stal úplne otvoreným Božiemu volaniu.

Po návrate domov bol premenený, aj keď všetci okolo neho boli rovnakí ako predtým. Napriek všetkému nepochopeniu a prekážkam, dnes, v treťom roku svojho kňazstva, už môže svedčiť o tom, ako sa jeho rodičia vrátili ku viere a ako sa stále ďalej modlí za svoje sestry, pretože obrátenie je v každej rodine dlhý proces. Odkazuje všetkým: „**Keď pochopíte, kto je Boh, nemôžete zostať takí ako predtým. Modlitba musí byť v srdci každého človeka, a to preto, aby sme mali silu povedať ÁNO na všetko, čo od nás Ježiš žiada.**“ (www.medjugorje.hr)

Otriasajúce posolstvo

Dňa 2. augusta 2005, tak ako každý mesiac, Panna Mária sa prišla modliť s Mirjanou za neveriacich. Boli sme uprostred festivalu a zhromaždili sa tu tisíce mladých zo všetkých krajín, aby prijali svoju Matku, modlili sa ku Nej a obdržali požehnanie. **Posolstvo, ktoré nám Mirjana po zjavení tlmočila, nami silne zatriaslo.**

Situácia, ktorú popisuje, je skutočne reálna. Netreba si nič nahovárať ani zamlčovať! Rozhodnime sa ubytovať v našich srdciach skutočnú lásku a pravé svetlo, a nie „prskavky“, ktorými nás svet napája!

(Posolstvo uvádzame v rubrike Na linke M ROSY)

Drahá Gospa, Ty ma nemôžeš vziať do svojho objatia? Prosím Ťa, prihovor sa u svojho Syna, aby očistil moje srdce! Aby Tvoji Anjeli doň mohli prísť spievať!

Sestra Emmanuela, Medžugorie,

15 augusta 2005

* Milí čitatelia, vzhľadom na to, že spravodajstvo od sestry Emmanuely ešte celé v uzávierke nášho časopisu neprišlo, uverejníme ho v budúcom čísle M ROSY. Ďakujeme za pochopenie. (r)

Misia Kráľovnej pomoci

Desiate výročie zjavenia sa Kráľovnej pomoci v Dechticiach

Moja Mama

Už pred treťou hodinou na sviatok Nanebovzatia Panny Márie 15. augusta 2005 sa desiatky pútnikov zhromažďovali na hore zvanej Svätodušnica, ktorá sa týči nad dedinkou Dechtice.

Daždivé počasie privítalo toto očakávané okružle výročie zjavenia sa Panny Márie, ktorá sa šiestim mladým ľuďom z Dechtíc (**Martin Gavenda, Mária Gavendová, Simona Kumpanová, Adriana Kúdelová, Lucia Vadíková a Martina Kalašová**) pred desiatimi rokmi predstavila ako Kráľovná pomoci. Na arcibiskupskom úrade v Trnave bola na skúmanie uvedených zjavení založená vyšetrovacia komisia, ktorej predsedá **Mons. Štefan Vrablec**. Stretnutie na Svätodušnici za účasti asi 1500 prítomných malo modlitbový charakter.

Vizionárka Adriana Kúdelová otvorila stretnutie slovami: Mária, celú túto púť Ti chceme venovať ako prejav našej lásky. Pretože Ty si tá, ktorá bude stáť pri nás do poslednej chvíle, a urobí všetko pre to, aby sme boli šťastní. Prijmi teda od nás tento ruženec, ako jednoduché ďakujem, za to, čo si.

Srdce Matky je Srdce, ktoré dáva všetko. Láska takéhoto Srdca má moc zrodiť život. Panna Mária je v našom živote v každej chvíli ochotná pomôcť prijať odpustenie Božie a vždy znova a znova ísť ďalej. Jej viera v nás je pevná ako kameň, a tak by sme sa mohli spýtať, akú garanciu má táto Matka, že bude mať radosť zo svojich detí, ktoré sú slabé, a vždy znova padajú. Existuje na to iba jedna odpoveď. Že bude svoje dieťa milovať tak veľmi, že mu odpustí tak často, že s ním bude mať takú veľkú trpezlivosť, až sa v tomto dieťati prebudí niečo z jeho Matky.

Preto ťa chceme, Panna Mária, teraz prosieť, aby sa v nás niečo s teba prebudilo. Každé srdce pre svoj zdravý duchovný život potrebuje byť čisto milované.

Keď si odmyslíme všetkých okolo, sme v tejto chvíli takouto láskou milovaní. To jediné, čo Boh od nás žiada je, aby sme v tejto chvíli verili. Panna Mária, daj, aby sme nezostali chladní. Daj, aby sme uverili, že TY SI MOJA MAMA. A že si prišla na toto miesto, pretože mňa - miluješ.

Vizionári, ako aj pútnici, domáci i hostia z Poľska, z Česka ale i z Talianska sa predmodlievali všetky štyri sv. ružence a vizionárka Simona Kumpanová pripomínala pútnikom podstatné posolstvá, ktorá Kráľovná pomoci povedala počas desiatich rokov svojich zjavení:

Prajem si,

aby sa modlitbové spoločenstvo rozšírilo po celom svete, a aby ste Spasiteľa prijali do čistého srdca. Chcem, aby ste vstúpili do môjho Nepoškvrneného Srdca. Milujem vás, veľmi vás milujem!..

Prichádza veľký deň.. Začnite žiť podľa Krista! Ďakujem vám, že ste prijali moju výzvu a prišli ste sem.. Deti, len vaše modlitby dokážu zlomiť zlé plány satana. Kto miluje a chce sa naozaj modliť, nepozná prekážky.

Predstavila som sa

ako Kráľovná pomoci. Pomohla som môjmu Synovi na Jeho ceste, a s Ním som vykupovala svet. A preto ma Boh povýšil na Spoluvykupiteľku sveta.

Chcem vám povedať, aby si každá rodina tejto farnosti klákla k modlitbe a povedala - Panna Mária, tu sme. Ved' nás! Chceme žiť aj naďalej Tvoje poslanstvo, úplne sa Ti odovzdávame. Deti, ja prídem a objímam vás svojou láskou, ja prijmem vašu dôveru...

Pozývam vás

na žitie lásky okolo seba. Deti, ako vy odpustíte, tak bude odpustené vám. Odpúšťajte si navzájom a milujte sa! Úplne otvorte srdcia jeden pre druhého a prijmite lásku. Buďte otvorení láske!

Vytrvajte v obetách i utrpeniach. Deti, vytrvajte za tento svet... Pre vás všetkých je moje Nepoškvrnené Srdce urážané... Pre vás, lebo - deti - milujem vás! Moje slzy tak horko tečú, lebo prichádzam sem, a mnohí mi nevenujú pozornosť.

Ježiš povedal Martinovi - pripomenula Simona - pozri na môj prebodnutý bok a na moje rany. Svojimi hriechmi ma opäť pribíjate... Otvorte dokorán svoje srdce, a ja ho zaplavím láskou skrze Ducha Svätého, skrze Ducha pravdy.

Deti, začnite meniť seba,

a pomáhajte meniť srdcia ľudí vôkol vás. Ak sa budete navzájom milovať, ak sa navzájom budete nosiť vo svojich srdciach, vtedy Mne a môjmu Synovi robíte veľkú radosť. Je to ten najdrahší dar, ktorý ste nám dnes mohli priniesť. Žehnám vás a milujem! Deti, myslite na svojho Boha, aby ste sa mohli objasť láskou!..

Martin Panne Márii povedal: **Mami, aká ste len krásna...**

Ona odpovedala: **Deti, vo mne je ukrytá láska, ktorá nekonečne miluje. Preto deti, milujte sa, aby ste žiarili krásou. Moje drahé deti, ďakujem vám, že ste sem prišli. Ďakujem vám! Moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí...**

Ak chcete mať

pokoj a lásku medzi sebou, musíte vziať Boha do stredu vašich rodín, aby vás viedol, vaše skutky, urobte mu domov vo Vašich srdciach a príbytkoch, nech On môže prebývať vo vás naveky. Prijmite túto výzvu!... Zapáľte oheň svojich srdc, aby ste tak svietili druhým, ktorí svetlo môjho Syna nepoznajú...

Deti, milovať neznamena preukazovať lásku len tým, ktorí vás milujú, ale aj tým, ktorí vám ubližujú.

Deti, darujte sa

môjmu Synovi vo Sviatosti Oltárnej, odovzdajte Mu svoje srdcia, darujte mu samých seba, môjmu Synovi Ježišovi odovzdajte celú svoju myseľ, celú svoju dušu, a úprimné srdcia, plné lásky. Deti, On je váš priateľ, ktorý vás nikdy nezradí.

Ďakujem vám,

ktorí ste prišli na moje stretnutie s vami. Všetkých vás žehnám. Žehnám celú farnosť, vášho kňaza, Prajem vám, aby Ježiš Kristus prišiel do srdca každého jedného z vás. Milujem vás! Ďakujem vám za všetko čo ste pre mňa urobili...

* * * * *

Nasledovalo zasvätenie sa Božskému Srdcu Ježišovmu a Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Okolo piatej hodiny v poslednom desiatku slávnostného sv. ruženca vizionári stíchli a modlili sa s Pannou Máriou, ktorá s nimi zotrvala približne 20 minút.

* * * * *

Otec **Ferdinand Kaňka** záverom stretnutia dal prítomným svoje kňazské požehnanie: **Zišli sme sa tu pri príležitosti 10-teho výročia zjavenia sa Panny Márie. Pomodlili sme sa všetky sväté ruženca, a nie sme unavení, pretože modlitba neodoberá energiu, ale prináša. Takže máte silu aj ďalej, z lásky ku Panne Márii, vracat' sa domov a šíriť Jej posolstvá. K tomu prijmite sväté požehnanie!**

Anton Selecký, foto: (a),

Pavel Schnirch

Panna Mária dnes prišla v strieborných šatách - povedal po napísaní si posolstva Martin Gavenda - sálala z nej veľká láska a pokoj, ktorý priniesla nám všetkým. S Pannou Máriou som sa pomodlil Otčenáš a Sláva Otcu za pevnú a živú vieru pre všetkých ľudí, odovzdával som tu dnes vás všetkých prítomných, všetkých ktorí sa duchovne spájajú a modlia, všetkých chorých, Panna Mária mi dnes odovzdala toto posolstvo:

Moje deti! Dnes je moje Srdce naplnené šťastím z vašich otvorených srdc. A preto vás dnes prosím, modlite sa deti, za dar viery pre všetky národy! Moje Srdce a moja materinská ruka vás privádza ku Eucharistickému Srdcu môjho Syna. Otvorte sa mu v modlitbe, a vaša modlitba spolu s mojím materinským príhovorom spôsobí vyliatie Ducha Svätého do srdc všetkých národov. Najsvätejšie Srdce Ježišovo spolu s mojím Nepoškvrneným Srdcom do vašich srdc vylievajú prehojné milosti. Prosím, zaneste ich do srdc vašich drahých! Ďakujem vám, že ste počuli moje volanie!

Misia Matky všetkých kresťanov

Obliečka v reholi, ktorú na Ukrajine iniciovala Panna Mária

Vôňa Džublika

V súčasnosti sa Pod Džublikom neďaleko Mukačeva pravidelne konajú bohoslužby. Najviac pútnikov prichádza v 26. a 27. deň v mesiaci na počesť prvého zjavenia Panny Márie. Hostom býva aj gréckokatolícky biskup mons. Milan Šášik.

Prišli sme na aktuálny dátum 26.-27. júla t. r. **Otec Atanáz** bol práve na stavbe ženského kláštora. Nebolo času na dlhé reči. Prichádzajú pútnici, tvoria zástup a jeho čaká niekoľkohodinové spovedanie.

Zatiaľ ešte nie je rehoľníčka, ale volajú ju sestra Nadija. Vo Lvove vyštudovala módne návrhárstvo. Na svojej ceste k Bohu sa nechala opantať bludárskou literatúrou. Potom ťažko ochorela. Utierala sa k modlitbe. Každý deň chodila do kostola a Boh jej pomohol. Čoraz viac v nej dozrievala túžba po zasvätenom stave. Keď sa začala formovať aj

ženská rehoľa Pod Džublikom, prišla za otcom Atanázom, či ju neprijme. - **Ja neprijímam,** povedal. **Prijíma Božia Matka. Opýtame sa jej, či by tá tu chcela.**

Dialóg sa uskutočnil cez vizionárku **Olenku Kurucovú a odpoveďou Panny Márie bolo, aby zostala.** Už je tu s dvoma sestrami niekoľko mesiacov. Zajtra bude mať obliečku.

Sedíme v malej miestnosti v budove svätyne. Rehoľná kandidátka Nadija sa len ťažko sústreďuje na rozhovor, má plné ruky práce so šitím svojho habitu. Už je hotový. Treba už len dokončiť opasok a závoj.

Je podvečer. Pod svätyňou pri prameni pútnici odriekajú Vyznanie viery. Vodu v prameni posvätila Panna Mária a povedala, že **ten, kto si chce nabrať vodu, nech sa najprv pomodlí desaťkrát Verím v Boha.**

O 19 hod., sa začína svätý ruženec, o pol ôsmej liturgia. **Otec Atanáz** vo svojom príhovore k pútnikom zdôraznil, že s príchodom Presvätej rodiny do Džublika začína Boh uskutočňovať svoj veľký zámer. - Presvätá Bohorodička spolu so svojím synom a ženíchom Svätým Jozefom chcú nás naučiť žiť kresťanský život. Tu by som chcel zdôrazniť slová Matky Božej, ktoré povedala na Slovensku: - **Moje drahé deti, ja vás veľmi milujem a veľmi vám chcem pomôcť, ale aby som to mohla urobiť, prosím vás, otvorte svoje srdcia.**

Boh bez nášho pričinenia nič s nami neurobí. Dal nám slobodnú vôľu. Teraz tu, na tomto mieste sa rozhodnite očistiť svoje srdcia od hriechu, povedzte Bohu, že sa chcete zmeniť. Modlime sa spoločne, aby Presvätá rodina viedla túto bohoslužbu a nech nám všetkým pomôže zmeniť náš život.

Po svätej liturgii nasledovala nočná Krížová cesta. Pútnici so zapálenými sviečkami s malými deťmi na rukách, starí a chorí o barlách i mladí ľudia prišli Bohu ďakovať a prosiť. O polnoci pred vystavenou Sviatosťou Oltárnou pokračoval program adoráciou. Mnohí radosťou plakali. Pani stojaca vedľa mňa sa usmievala a upozornila ma na vôňu kadidla. Tunajší pútnici túto vôňu poznajú. Rozlieha sa po okolí aj vtedy, keď sa kadidlo vôbec nepoužíva. Je to vôňa Džublika, ktorá potvrdzuje prítomnosť hostí z Neba.

* * * * *

Hlavným programom v nasledujúci deň bola slávnostná liturgia, počas ktorej prijali do ženskej komunity ďalšiu rehoľníčku. **Sestra Nadija bude od tejto chvíle nosiť svoje rehoľné meno Sofia.** Spolu s rehoľným rúchom prijala z rúk **otca Atanáza** vzácne dary: **„Prijmi svätý ruženec, aby si ustavične mala na perách i v srdci Ježiša, Máriu a Jozefa, sviecu, aby ťa sprevádzalo večné svetlo, ktorým je Kristus a aby si sa aj ty stala svetlom pre všetkých, ktorí hľadajú Boha, Sväté Písmo, aby bolo pre teba žriedlom poznania a aby si v ňom vždy našla Božiu radu.“**

Nie každý sa môže stať rehoľníkom, povedal vo svojom záverečnom príhovore **o. Atanáz,** **ale každý sa musí snažiť byť svätým. Keď posväcujeme svoje srdcia prijatím Eucharistie, stávame sa svätými. Modlíme sa, aby túto veľkú sviatosť, ktorú nám Boh dáva na tomto mieste, sme nikdy neprijali nehodne.**

Magdaléna Kohútová, Džublik

Foto: (a)

15. Výročie Litmanovej

Iveta Korčáková: Deň posledný

Mlčanie Lásky

Pri poslednom zjavení tu na hore, ja som mesiac predtým vedela, že to bude posledné zjavenie, Katka tiež.

My sme tu po celý ten čas stáli pod spoločenským tlakom. Boli sme obklopené očakávaniami. Niektoré boli opodstatnené, niektoré nie. Akosi sa čakalo, že človek s takouto milosťou je automaticky svätý. Často je však pravda ďaleko od takejto logiky. Zjavenie je jedna cesta, jeden spôsob, ako sa Boh dotýka života nás všetkých, a nie sme tým uchránení od bojov a zápasov. Vedela som, že to bude pre nás posledné zjavenie Panny Márie.

A preto, že som bola zranená už tým, že som neustále počúvala, čo si ľudia o mne myslia, v čom by som mala byť iná, lepšia, ako by som sa mala chovať, tak som vo svojom vnútri mala obavu sa jej pýtať, čo si o mne myslí Ona. Bála som sa, že ranu, ktorá by prišla od Nej, by som neunesla. Tak som sa rozhodovala - urobiť to, alebo nie..?

Keď som túto otázku vyslovila v srdci, Jej odpoveďou bolo veľmi dlhé mlčanie. Dlho sme sa pozerali jedna druhej do očí, a ja som v tomto Jej pohľade cítila, že som v tej chvíli prijatá, a že nikto si o mne nikdy nič lepšie nemyslel, ako práve Ona. Nikdy nemal nikto viac úcty voči mojej duši a tomu, čo som, ako Ona vo svojom mlčaní. Potom povedala pár slov, ktoré sú osobné... Ale chcela som sa s vami s týmto podeliť, pretože je to súčasť tých udalostí.

Preto, Panna Mária, dopraj nám nazrieť do Tvojho mlčania, ktoré je tu prítomné tu na tejto hore, aby sme vedeli, čo si o nás myslíš. Čo si o mne v tejto chvíli myslíš Ty...

(Zvir, 6. 8. 2005)

Katarína Vislocká: Deň prvý

Sila a pokoj

V tom lete 1990 sme my dve s Ivetou celý júl dobiedzali do rodičov, že chceme ísť na majdan. Tešili sme sa sem.

Rodičia nás sem potom vyviedli a šli na čučoriedky. Na hore sme sa veľmi báli. A potom sa to stalo, ako je známe, že sme uvideli Pannu Máriu. A prosili sme Ju, aby šla s nami až domov. A Ona šla, takže náš strach pominul.

Ja som nikdy predtým nepočula o zjaveniach, do kostola som chodila iba na veľké sviatky. Po tom zážitku sme si mysleli, že každému, kto sa modlí, Panna Mária sa normálne zjaví a chráni ho. A potom sme s plačom došli domov. Moja mama to nebrala vážne, Ivetka doma dostala bitku.

Až keď sme sa rozprávali s kňazom som zistila, že sa nám prihodilo niečo veľmi nezvyčajné. Bolo mi ľúto, keď kňaz povedal na to, že sme Pannu Máriu videli naposledy - keď nás odprevadila - pred maštalou : Akoby tam Panna Mária mohla stáť, vymýšľaš si! Ale on nás len skúšal. Doma som si povedala - nikdy v živote už na tú horu nevyjdem! Taký strach sme na tej hore prežili.

V ten prvý deň nám Panna Mária nepovedala vôbec nič... Kňaz nám ale doporučil - chodte na to miesto ešte raz. A tak sme šli. A Panna Mária povedala, že tam máme za ňou chodiť.

Vtedy, keď zjavenia boli každý mesiac, a Panna Mária prišla, ja som Jej tam hore všetko odovzdala a povedala, a dostala som silu a pokoj na dlhý čas. Teraz sa musím snažiť ako každý iný človek, nemám nijakú mimoriadnu „výhodu“. Myslím si však, že tie zážitky a skúsenosti pôjdu s nami stále...

(Zvir, 6. 8. 2005)

Mons. Ján Babjak dovolenkoval v Litmanovej

Zvir - svedectvo života

Na 15. výročie zjavenia sa Panny Márie - Nepoškvrnenej Čistoty na hore Zvir vysielalo Rádio Lumen priamy prenos rozhovorov s Mons. Jánom Babjakom SJ, Katarínou Vislockou a Ivetou Korčákovou, ako aj záznam z Nedel'nej sv. liturgie na hore Zvir. Rozhovory viedla programová riaditeľka Rádia Lumen Andrea Predajňová.

Ponúkame Vám, milí čitatelia, výňatky odpovedí Mons. Jána Babjaka SJ, ktorý pred výročím strávil v litmanovských horách týždennú dovolenku:

Môj vzťah k pútnickým miestam

je celkom prirodzený. Pútnické miesta vyhľadávajú ľudia preto, aby posilnili svoju vieru. Vzťah k Panne Márii som nadobudol cez rodičov. Nebol jeden deň, kedy by som sa k Matke Božej nemodlil. Chodil som na rímskokatolícke májové pobožnosti (grékokatolíci boli vtedy v ilegalite –pozn.red.) a stále to bol pre mňa hlboký zážitok z modlitby sv. ruženca, litánií, z oslavy Matky Božej.

Od prvého okamihu

mojej biskupskej konsekrácie som sa zaujímal o problematiku na hore Zvir. Na biskupskom úrade archivujeme množstvo fasciklov listov, v ktorých sme boli žiadaní o stanovisko ohľadne hory Zvir. Niet tu dňa, keby na horu Zvir neprišli pomodliťsa desiatky a stovky ľudí. Títo ľudia sem prichádzajú s veľkou vierou.

Verím, že keď sa bude pokračovať v tomto smere, postaráme sa o toto miesto viac. Svedectvá na tomto mieste sú úžasné.

Posolstvá nie sú zatiaľ uznané

cirkvou, ale tak ako z ostatných pútnických miest sú tieto posolstvá povzbudením k duchovnému životu. Je tu výzva, aby sa ľudia obrátili, a aby vieru žili do hĺbky. A Matka Božia nevedie ľudí k sebe, ale v prvom rade ku svojmu Synovi Ježišovi Kristovi.

Postoj katolíckej Cirkvi k údajným zjaveniam je stále rovnaký. Ak je to Božie dielo, pravde vyjde najavo. Cirkev tu musí mať tisícpercentnú istotu. Druhá komisia ďalej zhromažďuje podklady a študuje materiály. Príde čas, že príde aj k jasným stanoviskám, s ktorými budeme môcť oboznámiť aj sv. Stolicu. Nemôžem povedať, kedy to bude, treba byť trpezlivý. Modlime sa za to.

Dôležitá skutočnosť je,

že zjavenia prestali, môžeme sa na to pozeráť s odstupom času. Čas je veľmi dôležitý, aby ľudia veci preverili z hľadiska nadprirodzeného alebo prirodzeného. Členovia komisie majú sem chodiť častejšie, aby komunikovali s pútnikmi, aby tie rôzne svedectvá zachytávali aj písomne, veci aktuálne, ale aj veci minulé. Nesúrim komisiu, pretože keď mi dala stanovisko, že v posolstvách nie sú žiadne dogmatické chyby, už je čas, aby sme pomaly a rozvážne veci utriekli a dali na správnu mieru. Robím si sám svoj obraz s ľuďmi, ktorých tu stretám, s ktorými sa rozprávam. Aká mozaika z toho vyjde, uvidíme.

Zariadil som,

aby tu bolo viac kňazov, treba aby bohoslužby boli oficiálne. Zvir je akoby veľkým chrámom, ľudia sem prídu pobudnúť pri meditácii s Matkou Božou. Toto miesto je pre tých ľudí veľmi vzácne. Prichádzajú zblízka aj zďaleka. Vidím ako potrebné ešte viac sa postarať o toto miesto, chceme tu postaviť liturgický priestor, treba upraviť pramene, svedecké miesta, aj to okolie.

Vystúpil som počas môjho dovolenkového pobytu v tomto roku na horu Zvir. Pomodlil som sa tu s jedným kňazom akatist.

Ťažko popísať túto atmosféru, je to niečo veľmi hlboké, na čo človek tak skoro nezabudne. Modlitba na hore Zvir je hlboká a obšťastňujúca - modlitba má byť vždy taká, ale je dôležité aj miesto a okolnosti.

Stretol som sa tu

s ôsmymi vysokoškolákmi z Brna. Právnikmi, medikmi, psychológmi, ktorí tu stanovali a povedali, že sa im to tu veľmi páči. Pre nich tiež to musela byť taká duchovná injekcia. Toto je to svedectvo, ktorý tento svet potrebuje. Nenútené, ale opravdivé svedectvo života. Aj ja som

bol milo povzbudení týmito ľuďmi. Každý človek túži po šťastí, vyrovnaní, pokoji, a tak hľadá. Mladí ľudia toto hľadajú často na zlých miestach. Ak zistia, že to nie je ono, hľadajú ďalej, a tak prichádzajú sem ku Matke Božej. Tu hľadajú vnútornú harmóniu, vnútorný pokoj. Toto potrebuje každý človek, a v hlbokej modlitbe to môžeme nájsť.

My sme veľmi šťastní, a chcem podčiarknuť, milí poslucháči, čo nám všetko viera dáva, ako veľmi nás Boh miluje a že poznáme túto cestu k šťastiu už teraz. Panna Mária je našou nebeskou Matkou a záleží Jej na večnom šťastí každého jedného z nás. Každé jej zjavenie je pre dobro jej ľudských synov a dcér. Ľudia vedia, že Matka Božia im má čo povedať do života, že tá, ktorá priniesla Ježiša aj dnes ich vedie k Nemu, nie k sebe. Prečo som tu ja? Ja tiež sa potrebujem povzbudiť a prejaviť lásku Matke Božej, potrebujem v spoločenstve s inými premeditovať lásku k Bohu a našej Matke.

Moja matka sem chodila

dlhé roky a spomínala mi veľa krát, že keď bolo neviem aké počasie, nikdy nebola chorá. Mala zlomenú nohu a vždy vyšla, a bez problémov zišla. Hovorí, že ako magnet ju sem ťahala Matka Božia. Ja tu chodím osobne mimo týchto veľkých dní, ale minulý rok som tu bol na výročie a prichádzam sem aj teraz, aby som pookrial na duchu a povzbudil aj ostatných, aby som im povzbudil v nich lásku k Bohu a Matke Božej. Chcem ich duchovne posilniť.

Pozývam, aj keď som to ešte nerobil, pozývam vás, milí poslucháči, aby ste prišli na toto miesto modlitby modliť sa. Keď vás Matka Božia osloví, budem rád. To však už nechám na vás, na každého jedného.

Pripravil: **(anse)**

36-ročný Mató Balog so skupinou zo Žehne pri Prešove: Ťahá ma to sem každý rok, boli sme aj v Levoči, chodíme aj do Turzovky, ale je to všetko drahé. Modlíme sa, do kostola chodíme. Zmenil som sa od svadby, začal som chodiť do kostola. Mám 5 detí. Idem za Pannou Máriou i Pánom Ježišom. Veľa nám pomáha aj náš pán farár... Peter Cibrik dodáva, že je tu prvýkrát, predtým boli v Sečovciach, na Levoči. Mlade rómske mamičky s hrdosťou ukazujú svoje ratolesti. Všetky sú starostlivo a pekne oblečené...

Povolal som ťa, aby si sial pre budúcnosť. To je tvoj kríž. Dávam ti tak vieru. Za života sotva uvidíš úspech. Po smrti ťa budú oslavovať. Až potom ťa sním z kríža, lebo si mal odvahu na ňom byť za života. Stratíš i poslednú nádej, že budeš na tejto zemi niečo znamenať – to je tvoje trináste zastavenie krížovej cesty. Keď žiješ a seješ, aby druhí žali, vtedy ti ja idem v ústrety. To je tvoje zmŕtvychvstanie...

(Z modlitby krížovej cesty v noci 6. augusta 2005 na hore Zvir)

Od našich poľských priateľov

Vážený pán šéfredaktor Anton Selecký,

Dovoľujem si poslať článok s prosbou o rozhodnutie na jeho publikáciu. Je o predstaviteľke dnešnej mystiky, sestre Angelike Renke, ktorej jubilejné 100.-té výročie od narodenia sa slávime v októbri tohto roku.

Piotr Stefaniak, týždenník Źriedlo, Krakov

Sestra Angelika Mária Renke, OP (1905-1942)

Splním svoje poslanie

Hoci táto dominikánka nie je všeobecne známa, vzhľadom na jej svätý život si zasluhuje bližšie predstavenie. Hlavne preto, že tohto roku si pripomíname sto rokov od jej narodenia. Žofia Irena Renke, reprezentantka monastickej mystiky 20. storočia prišla na svet 28. 10. 1905 v Piotrówie Trybunalskim, ktorý leží v strednom Poľsku, v rodine Ignáca a Žofie. Od detstva ju priťahovalo nebo, často vyliezla na parapet okna a pozorovala oblohu. Ako dieťa bola citlivá, veľmi inteligentná, veselá, smelá a živá. Počas prvej mladistvej a neobyčajne búrlivej krízy dospievania sa stala svojhlavou, panovačnou a protiviacou sa všetkému. V júni 1923 sedemnásťročná Žofia Renke zmaturovala a odišla z rodinného domu, aby začala vo Varšave študovať históriu. V jeseni 1926 po treťom roku urobila skúšku pedagogiky.

Materiálne problémy,

s ktorými sa stretla, ju prinútili prerušiť školu a začala pracovať. Napriek všetkému obhájila titul magistra filozofie v histórii. Intenzívny vedecký život, práca a spoločenské aktivity vyčerpali jej organizmus. Musela vycestovať na liečenie do Zakopaného. Odtiaľ - ako sama spomína - si priviezla akýsi nenásytný hlad po Bohu, ktorý sa rozpútal po prečítaní knihy „O nasledovaní Krista“ Tomáša Kempenského a Dejín duše sv. Terézie od Dieťaťa Ježiš. Tento obrat v jej živote spôsobil, že čoraz viac času trávila v modlitbách. Odhalila v sebe povolanie ku kontemplatívnejmu rehoľnému životu. Dňa **13. 7. 1935 sa prihlásila v kláštore sv. Anny v Krakovsko-Čenstochovskom Jure a prosila o prijatie. Dňa 24. 9. 1935, vo veku 30 rokov, Žofia Irene Renke bola prijatá do tohto spoločenstva.** Tam začala prežívať výnimočný mystický zväzok s Bohom. Keď sa pripravovala na obliečku, dal jej Ježiš životné krédo: neviazať sa k ničomu a vždy prijímať čo Boh zošle.

Pri obliečke

dňa **13. 9. 1936 dostala meno sestra Angelika Mária.** O štyri dni neskôr počas vnútornej vízie dňa **17. 9. 1936** dostala príkaz, aby hľadala iba Božiu vôľu a zabudla na seba samú. Súhlas na to bol základom vytrvania sestry Angeliky v rehoľnom povolaní. **Na Veľký piatok 1937 roku počula, že je vyvolená na to, aby obetou v duchu „svätej hodiny“ spolupracovala z Ježišom na diele vykúpenia.** Odvtedy bolo jej jasné, že zväzok z Bohom ukrytým v Chlebe Života je výnimočným darom: **Tušila som, že Kristus na mňa čaká. Dňa 27. 5. 1937, v čase vďakyzdania po svätom prijímaní cítila, že od Ježiša dostala jeho Srdce, aby ho obetovala Bohu Otcovi.** Na výmenu jej Ježiš zobral jej srdce, aby ho očistil a urobil z neho svoju obetu.

Na Štedrý večer

24. 12. 1937 sestra Angelika Renka zložila prvé sľuby a tým obetovala svoju vôľu: *Splním svoje poslanie, keď vyplním celkom Božiu vôľu. Ježiš mi dá všetko, keď ja Mu dám všetko, ak si nič neponechám pre seba.* Vo februári 1938 sa obetovala Bohu skrze ruky Panny Márie, lebo Ježiš ju k tomu pobádal... Prepojená láskou k božskému Srdcu Ježiša a tajomstvu Eucharistického Tela, sestra Angelika pociťovala výnimočný dotyk milosti, akoby žehnajúca dlaň Spasiteľa spočívala na jej hlave. Ten intímny mystický kontakt našiel svoju odozvu v dôvernom oslovení, ktorým jej Ježiš dovolil, aby ho oslovovala: *Si môj.*

Veľmi intenzívne prežívala útok hitlerovského Nemecka na Poľsko. Hovorila Ježišovi: *chcela by som trpieť z mojimi rodákmi, aby som sa neskôr mohla s nimi tešiť, ale Ježiš jej odpovedal: So mnou máš trpieť i so mnou sa radowať.* Táto odpoveď ju usmernila, aby veľmi často prosila o milosrdenstvo pre svet. Ako špeciálne vybraná, dňa **15. 5. 1940** dostala apokalyptické meno - **Tradita Gratiae Dei** (Odobzdaná Milosti Božej). Slová: *Boh sa ma tak silno dotýka svojou milosťou, že nedokážem po ničom inom túžiť ako po ňom, boli doplnením jej rozhodnutia, aby žila iba pre Ježiša.* **S týmto nasmerovaním 24. 9. 1940 zložila slávnostné večné sľuby v dominikánskom kláštore sv. Anny. Hneď po sľuboch sa začal zhoršovať jej zdravotný stav.**

Trpela nespavosťou,

třípla a mala horúčku a preto jej doporučovali nemocničnú liečbu. Kým však chorá opustila kláštorné zátišie, prežila ďalšie duchovné dary. **Dňa 16. 11. 1940 jej Spasiteľ dal milosť mystickej dôvernosti zveľobovania Boha a pomáhala jej pritom Najsvätejšia Mária, Matka Najkrásnejšia. Keď v roku 1940 ležala vo svojej cele bez síl na lôžku, pociťovala zostupujúci majestát Boha Otca v spoločnosti Najsvätejšej Trojice, Márie, anjelov a svätých.** Sestra Angelika Renke zapísala: *Boh Otec ma k sebe pritúlil a na ruky mi dal zlaté náramky. Znamenalo to vyplnenie Božej vôľe.*

Od 11. 2. 1941 bola pacientkou v Sanatóriu mestských sanitárnych podnikov v Krakove. Ten pätnásťmesačný pobyt bol najťažšou etapou v jej živote. Vysoká horúčka, srdcové ťažkosti, nespavosť, dusenie, prudký a dlhotrvajúci kašeľ, nechúť do jedla, dopĺňovali vážne narušenie nervového i psychického stavu. Ak to bolo možné a lekári dovolili, sestra Angelika chodila do nemocničnej kaplnky. Tam dňa 25. 3. 1941 dostala od Panny Márie mystickú milosť: poslanie druhej osoby Božskej, čiže trvalé prebývanie Ježiša v jej srdci.

Obdržala tiež iný dar:

Kristus jej povedal, že vďaka tomu, že spájala všetky chvíle svojej choroby s jeho utrpením, bude mať podiel na získaní duší.

Dňa 21. 6. 1941, keď prosila Stvoriteľa, aby urobil s ňou to čo jej je predurčené od vekov, počula slová Ježiša: *Môžeš čerpať zo všetkých pokladov môjho života, umučenia a smrti.*

Dňa 11. 10. 1941 Boh dovolil, aby sa ho duša sestry Angeliky „dotkla“, čo jej spôsobilo hlbokú radosť, Jej život sa blížil ku koncu: pravá časť pľúc zväpenatela a ľavá pracovala z výrazným vysilením. Na prelome rokov 1941-42 u nej nastalo zhoršenie zdravotného stavu.

V máji bol už stav beznádejný. **V piatok 22. 5. 1942 o 5.00 hodine ráno sa začala agónia, a poprosili ku nej kňaza. Zakrátko po odchode kňaza spokojne odovzdala dušu božskému Ukrižovanému Majstrovi.**

Po smrti

telo sestry Angeliky Renke spočinulo na Rakovickom cintoríne v Krakove, v hrobke Dominikánskeho rádu. Dodnes v kláštore Sv. Anny zostáva v pamäti veriacich jej pobožný život a mimoriadne milosti, ktorými ju Boh obdaril. Zachovali sa tam tiež jej listy a zápisky: **Duchovný denník, ktorý ukazuje obraz jej vnútorného života a je cenným textom z oblasti mníšskej mystiky 20. storočia, Krížová cesta pre rehoľné duše, Meditácie o Duchu Svätom, a Meditácie nad textami Svätého Písma.**

* * * * *

Ak niekto obdrží milosť na príhovor sestry Angeliky Renke, nech nás o tom písomne informuje na uvedenej adrese. Na tejto adrese môžete obdržať aj podrobnejšie informácie o jej živote a práci klauzúrových sestier dominikánok:

SS.Dominikanky, Święta Anna, 42-248 PRZYRÓW, Polska Tel: 0048/34/355 40 42

Piotr stefaniak

Naša Bolestná Matka

Nábožná Angelika Bakičová, manželka zemepána Imricha Czobora, zažila od svojho manžela veľa trpkosti. Raz, vezúc sa s ním v koči, došlo k akémusi nedorozumeniu. Prudký manžel dal zastaviť koč a manželku s komornou z neho vyhodil.

Ponížená Angelika

na tom mieste pokľakla a so slzami v očiach sa **vrúcne modlila k Sedembolestnej Matke za obrátenie manžela. Zároveň dala sľub, že ak sa manžel skrz vrúcnu modlitbu zmení, dá zhotoviť sošku Panny Márie Sedembolestnej a z úcty ju dá postaviť na tom mieste, na pamiatku tejto udalosti.**

Stalo sa. Keď sa uberala poľnou cestou s komornou späť, udivené zbadali vracajúci sa koč s manželom. Manžel vystúpil z koča a so slzami v očiach ju objal a prosil o odpustenie. Angelika mu šťastná povedala o svojom

sľube, ktorý učinila. Stalo sa to roku 1564. Soška bola potom zhotovená neznámym majstrom a na tom mieste aj na podstavci uložená.

Veriaci zverovali Matke

svoje trápenia a prosili o pomoc v nemocniciach. **Prosby mnohých boli vyslyšané a udialo sa veľa zázračných uzdravení nevyliciteľne chorých.** V predvečer mariánskych sviatkov prichádzala k soške Panny Márie rodina zemepána Czobora so služobníctvom a spoločne sa modlili. Veriacich pribúdalo aj zo vzdialenejšieho okolia. Zemepáni dali potom postaviť trojbokú kaplnku, do ktorej bola slávnostne uložená soška Panny Márie od jej vďačnej ctiteľky -**Angeliky Bakičovej-Czoborovej.** Vyslyšania neostali bez ozveny.

Slováci s veľkou úctou

a láskou sa vinuli k Matke Božej, Sedembolestnej. **Pápež Benedikt XIII.** v roku 1727 dovolil k Nej verejnú úctu. Roku 1732 arcibiskup ustanovil komisiu, ktorá začala vyšetrowanie uzdravených, svedkov, okolností a času.

Dňa 15. októbra 1732 bolo ukončené šetrenie a 18. októbra bola vydaná arcibiskupská listina, potvrdzujúca mimoriadne udalosti na príhovor Matky Sedembolestnej. Udalosti boli uznané ako zázračné a súčasne bola povolená aj úcta sošky Šaštínskej Panny Márie Bolestnej.

O 200 rokov neskôr sa stal rok 1927 pamätným nielen pre Šaštín, ale pre celý slovenský národ. **Na žiadosť našich arcipastierov sa totiž u Sv. stolice vyhovel ich prosbe a Sv. stolica 22. apríla toho istého roku vyhlásila Pannu Máriu Sedembolestnú za patrónku Slovenska.** Ohnisko veľkej úcty k Matke Bolestnej vzniklo teda u nás a Ona sa nás ujíma a veľmi nás miluje, a preto sa k nám vracia. V Turzovke, Litmanovej, Dechticiach i Sečovciach.

A čo my?

Koľkí vnímame Jej lásku k nám? Otec **Miroslav Čajka** povedal: „**Láska verí, zjednocuje a pýcha odsudzuje a rozdeľuje.**“ Vďaka všetkým, ktorí svedčia o svojich obráteniach a uzdraveniach, lebo je to

posila a nádej pre tých, čo nedôverujú. Vďaka redakcii M Rosy. Nech je požehnaná Vaša práca pod ochranou Našej Patrónky Sedembolestnej Panny Márie.

Rozália Pastierovičová, Banská Bystrica

Vatikán zamieta označenie

„Matka všetkých národov, ktorá kedysi bola Máriou“

Kongregácia pre náuku viery v oficiálnom liste z 20. mája 2005 odmietla označenie Panny Márie: **„Matka všetkých národov, ktorá kedysi bola Máriou“** a konštatovala, že katolícke spoločenstvo nesmie tento dodatok používať. Kongregácia napísala toto vyjadrenie ako odpoveď na dotaz Biskupskej konferencie Filipín. V liste arcibiskup Angelo Amato, sekretár Kongregácie pre náuku viery, pripomína uznanie zjavení v Holandsku biskupom Josephom Maria Puntom z Harlemu z 31. mája 2002, avšak súčasne zdôrazňuje, že vatikánska Kongregácia pre náuku viery si robí starosti vzhľadom na aspekt úcty, v ktorej sa Božia Matka označuje ako **„Matka všetkých národov, ktorá kedysi bola Máriou“** .

(KATH-NET/-zg-TK KBS)

Svedectvá / Píšeme o Vás

Svedectvo k 15-temu výročiu zjavenia sa Nepoškvrnenej Čistoty

Modlite sa a verte!

Milá redakcia!

Vážený pán Selecký!

Volám sa Ján Babiár. Pochádzam z malej dedinky na Považí, zo Stupného. Chcem týmto svedectvom - sedem rokov starým - splatiť dlh Nebeskej Matke za vyprosenie záchrany mojej vtedy narodenej vnučky Danielky, dcéry Martinky a Rada Vojtekových.

Pred 7 rokmi Martinka a Rado očakávali narodenie prvého dieťaťa s veľkou radosťou. Tehotenstvo prebiehalo bez komplikácií až do ôsmeho mesiaca. Jedného dňa dcéra pocítila veľkú bolesť a začala krváčať. Manžel ju ihneď previezol do nemocnice v Považskej Bystrici.

Došlo to tak ďaleko, že 2. marca 1988 sa musela podrobiť cisárskemu rezu, pretože hrozilo vykrvácanie rodičky a zadusenie dieťaťa. Chvála Bohu, obidvaja boli zachránení, rodička aj dieťa.

Avšak so smutným konštatovaním lekára: **vnučka mala zostať postihnutá - mentálne aj telesne.** Ak podľa lekára prežije sedem dní od pôrodu, mal to byť veľký zázrak, a aj tak vôbec nemala chodiť. Dieťaťko previezli v inkubátore do Banskej Bystrice.

A tu sa začal veľký zázrak na príhovor Nepoškvrnenej Čistoty – litmanovskej Panny Márie:

Ja, Martinkin otec, som sa o kritickom stave Danielky dozvedel v stredu 4. marca 1988. Ihneď mi prišla na um naša drahá Matka v Litmanovej. Keďže som tam dvakrát bol na púti a zakaždým sa mi dostalo veľa Božích milostí, rozhodol som sa, že ak sa mi podarí dostať do Litmanovej, vnučku Danielku odporučím pod ochranu našej nebeskej Matky a prostredníctvom Nej budem prosiť Nebeského Otca o záchranu dieťaťa. S veľkým potešením som zistil, že priatelia idú autom do Litmanovej a ako zázrakom majú jedno miesto voľné.

A tak som sa 8. marca 1998 dostal na horu Zvir. Bola to práve prvá nedeľa po prvom piatku. Teraz, s odstupom času viem, že to všetko riadila veľká Božia Prozreteľnosť na príhovor Matky Božej.

Na posvätnom mieste - hore Zvir - som si vykonal sv. spoveď a počas sv. liturgie som prijal Eucharistiu. Všetko som obetoval pre záchranu vnučky Danielky. Po skončení sv. liturgie som vyčkal sestričku Ivetku Korčákovú, vtedy ešte novicku. Chcel som ju poprosiť o modlitby pre záchranu vnučky, čo som aj urobil s tým, že som jej dal lístok s menom a adresou Danielky. Ivetka sa ma však spýtala: Obetovali ste sv. omšu s prijatím Eucharistie na jej úmysel a prosili ste počas sv. omše o jej záchranu? Ja hovorím, že áno. Ivetka pokračovala: Tak naša Nebeská matka adresu nepotrebuje, Panna Mária si ju nájde aj bez adresy. Ivetka mi prisľúbila, že pri modlitbách na Danielku nezabudne. Ešte mi povedala: Modlite sa sv. ruženec a budete vypočutý.

Poďakoval som sa Ivetke a môžem povedať, že doteraz sa modlím pravidelne každý deň sv. ruženec a iné modlitby ako poďakovanie za záchranu Danielky.

Vo večerných hodinách sme sa z Litmanovej vrátili domov. Tá nedeľa bola 6. deň po narodení Danielky, ktorý spolu s nasledujúcim dňom mal byť pre jej prežitie najkritickejší. Na naše veľké prekvapenie zať Rado dostal z banskobystrickej nemocnice telefonát, že v tú istú nedeľu sa zdravotný stav dieťaťa zlepšil a že Danielka začala prijímať potravu. Po dvoch týždňoch sme ju konečne mohli vidieť. Ja som ju na rukách držal ako prvý... Po šiestich týždňoch ju prepustili domov. Bola to veľká radosť, ktorá sa nedá ani opísať.

Dnes má Danielka 7 rokov a je z nej krásne dievča, veľmi nadané, ktoré sa teší do školy. Chvála Bohu, predpovede lekára sa nenaplnili! **Na sto percent sa o to pričinila Nepoškvrnená Čistota – litmanovská Matička!**

Chcel by som odkázať všetkým, ktorí pochybujú o zázrakoch v Litmanovej: Modlite sa a pevne verte!

Bude vám dané, o čo prosíte. Na znak pravdy tohto prípadu alebo ak chcete - zázraku - som z vnútorného pohnutia vzdal vďaka Panne Márii tým, že som po dohode s p. farárom Antonom Kubicom postavil v Jasenici pred kostolom sv. Michala lurdskú jaskyňu (na obr.) Jaskynka bola postavená za 13 dní a vysvätená na sviatok Ružencovej Panny Márie 7. októbra 2002.

Každý rok na tento sviatok putujeme zo Stupného do Jasenice v procesii so sochou Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Takto vzdávame úctu našej Patrónke Sedembolestnej Panne Márii, ktorá je aj patrónkou našej obce.

* * * * *

Som stálym odberateľom vášho - nášho časopisu M ROSA. Ja želám všetkým, ktorí sa podieľajú na šírení Evanjelia pomocou M ROSY, veľa Božích milostí a pevného zdravia. Prosím pre Vás všetkých ochranu našej nebeskej Matky Panny Márie. Končím s pozdravom nebohého sv. Otca, pápeža Jána Pavla II.: Nebojte sa! Vydržte!

Váš stály čitateľ

Ján Babiar, Stupné

Kamiómom za Máriou

Na stretnutí pútnikov dňa 17. augusta pri Brale sme uvideli aj našich stálych čitateľov a mariánskych čitateľov manželov Zupkovcov z Michaloviec. Viera (45 rokov) a Ján (46 r) majú dve deti. Viera Zupková sa s nami podelila o tieto skúsenosti:

*** Pani Viera, čo Vás viedlo v tento deň na toto miesto, na púť k Bralu?**

- Viera Zupková: Chcem Panne Márii poďakovať za všetko, čo pre mňa urobila, je toho veľmi veľa. Pútnické miesta, ktoré navštevujem, mi dávajú veľkú silu. Keď som ju našla aj v Džubliku, je to Jej vedenie.

*** Kedy Vám Panna Mária „vošla“ do života“?**

- Viera Zupková: Keď som vážne ochorela, až tak, že som mohla zomrieť. Ležala som po operácii v nemocnici v Humennom dňa 14. decembra 1995. Prešla som klinickou smrťou – prešla som tým „tunelom“ a vtedy pri mne stála, v modrých šatách... Dovtedy som nechodila na púte, aj som fajčila,

nemala som ruženec, ale vtedy som sa začala modliť ku Panne Márii a prosila som ju, aby ma tu ešte nechala. A potom som šla na púť do Levoče a do Litmanovej. Nemohla som ešte ani poriadne chodiť.

*** Čo vám Panna Mária dala ?**

- **Viera Zupková:** Ona ma vedie, a ja idem za jej hlasom. Aj do toho Džubliku. Manžel jazdí na kamióne, tak sme tam šli kamiónom. Vyložili sme tovar a ja mu hovorím, poďme! Boli sme tam celú noc. Panna Mária ma zavolať aj do Dechtíc, aj na Turzovku...

*** Chodíte na Litmanovú, Levoču, boli ste v Džubliku, Dechticiach, na Turzovke, teraz sme tu pri Brale, ako vy vidíte to množstvo tých miest?**

- **Viera Zupková:** Ja ju cítim všade, vnímam ju ako jednu Pannu Máriu, všade je rovnaká, všade pocítim tú silu, počúvam všade ten jej hlas.

*** Narazili ste na nejaké problémy?**

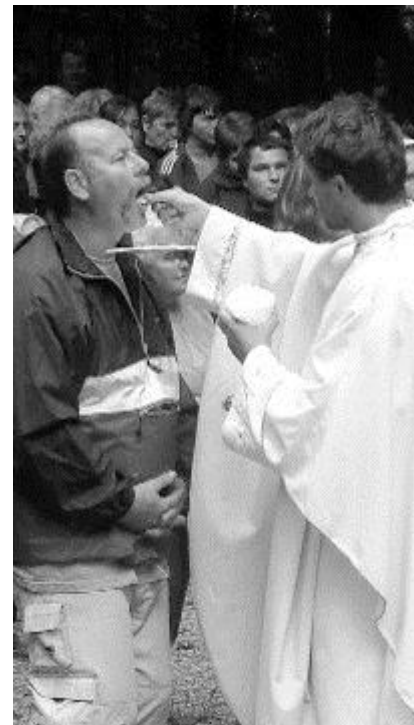
- **Viera Zupková:** Áno, narazila som, ale aj tak sa nechám viesť Pannou Máriou. Zamyslela som sa, a myslím, že Panna Mária má právo sa zjaviť, a zjavuje sa, vie prečo je to potrebné. Tak isto aj na Ukrajine, volá nás aj tam. Netreba kritizovať to alebo ono miesto.

*** Sme pri Brale, aký je váš vzťah ku tomuto miestu, ku Vládkyni sveta?**

- **Viera Zupková:** Ja som sem šla prvá, dostala som M Rosu od kamarátky a šla som za sestrou Agátou, lebo som počula Máriin hlas - Agátka ešte vtedy bola v reholi, a tak som vedela, kedy mám prísť. Prvýkrát to bolo 17. marca, pred dvomi rokmi .

*** Ako to, že obidvaja manželia ste tak pekne „zohratí“? Ako vnímate vy tú zmenu v duchovnom živote vášho manželstva?**

- **Viera Zupková:** Všetko ide lepšie, na tej rodine sa to odráža, aj keď tie deti sú už dospelé, ale syn nás počúva a dcéra si už pýtala ruženec, keď cestovala za hranice... Má to na ne vplyv.

(anse)

O kozmetickom salóne, prasknutom kolene a večeradiách s Máriou

Učí ma a vedie

Na košickom sídlisku Ťahanovce v budove Zdravotného strediska, je útulný kozmetický salón ROSA. Na prvý pohľad celkom obyčajná prevádzka. Ale kto tu absolvuje svoju prvú procedúru, ten pochopí, že toto stredisko starostlivosti o ženskú krásu, sa predsa len od ostatných líši.

Keď **Danka Baňasová** a jej kolegyně prídu do práce, zrak im najprv spočívajú na krížiku na čelnej stene. Hneď si uvedomia, koho si majú pozvať na pomoc k práci. Zákazníčky víta príjemná hudba. Počas relaxu počúvajú mariánske pesničky. Je to chvíľa, kedy aj pod osviežujúcou maskou na tvári možno Boha chváliť, ďakovať i prosiť.

„Tri a pol roka som v Košiciach zháňala priestory, kde by som si mohla otvoriť kozmetický salón, - hovorí pani Danka. Priateľky mi pomáhali modlitbami. Vtedy som sa dozvedela, že výdajňu stravy, ktorá bola v týchto priestoroch, budú likvidovať. Vybrala som sa za kompetentnými osobami. - Ak máte „hore,“ známych, mohlo by z toho niečo byť, dostala som odpoveď. Tú poznámku som hneď pochopila. Ten pán i ja sme mali niečo spoločné. Na prste ružencový prsteň.

Čakali ma mnohé vybavovačky, ale priestory som dostala. Prvý nábytok som kúpila od maséra, ktorý náhle prišiel o nohy. Cena bola nadsadená, ale povedala som si, že on viac potrebuje peniaze ako ja a poprosila som jednu známou, aby mi požičala 10 tisíc korún. Ona mi ich darovala. Prišli i skúšky. V čase, keď sa môj biznis rozbehol, musela som ísť na operáciu. Vyše dva mesiace som mala zatvorené. Pred Vianocami som dostala poukaz na liečenie, a znova bolo mesiac zatvorené, takže ročný zisk bol biedny.“

- I napriek ťažkostiam máte s Pannou Máriou dobrú spoluprácu - vravím. „Áno - hovorí Danka - ustavične ma vedie a učí ma, ako mám Bohu dôverovať.“

Dankina cesta k Bohu

bola veľmi zaujímavá. Kým sa pripravovala na svoje povolanie, o Božie veci sa nestarala. Keď sa mala vydávať, ani pomodliť sa poriadne nevedela. Roky plynuli, prišli deti. Ale s nimi aj akýsi nepochopiteľný strach. Bála sa prejsť cez cestu, nevládala vstať z postele. Bála sa, že umrie. Rozmýšľala o tom, komu zverí deti, keď sa tak stane. V myšlienkach ich odovzdávala Panne Márii. Po jednej svätej spovedi jej kňaz uložil ísť na púť. Dlho ju odkladala. Raz ju v chráme oslovila pozvánka na náboženské podujatie v Prešove. Zbalila sa a išla. Cestou v autobuse ju istá Renátka pozvala na druhý deň do Litmanovej. Tam ju Panna Mária svojím posolstvom pozvala do večeradla.

Danka sa neponáhľala

Po návrate domov sa jej zdravotný stav nezlepšoval. Rozhodla sa zapísať na jogu. Odviedla deti do škôlky a odtiaľ išla na prvú hodinu jogy. Cestou jej čosi prasklo v kolene. Po troch týždňoch sadrovej bandáže ju čakala operácia. Druhýkrát ju do večeradla pozvala obvodná lekárka: „Panna Mária vás pozýva do večeradla.“ Ale až potom, keď prišla na duchovné cvičenie, pochopila naliehavú výzvu Panny Márie. Témou totiž boli detské večeradlá.

Trinásteho novembra 1995

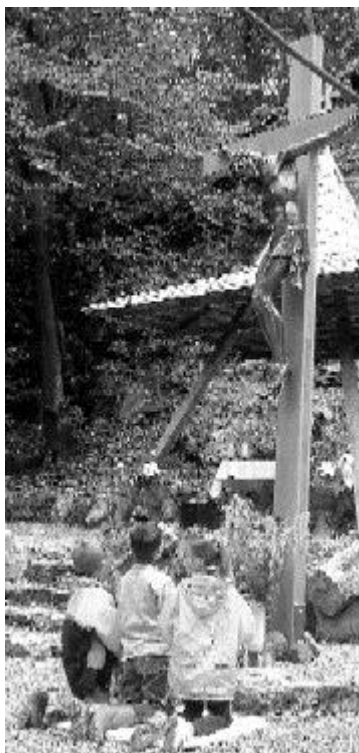
usporiadala vo svojom byte prvé detské večeradlo, na ktoré prišlo sedem detí, školákov prvého stupňa. Po večeradle sa im ani domov nechcelo ísť. Odvtedy deti na Ťahanovskom sídlisku každú stredu večer prichádzajú na detské večeradlo. Dankini prví zverenci už majú 20 - 22 rokov a sami si vedú mládežnícke večeradlá.

Danka je síce obľúbenou kozmetičkou so solídnou klientelou v salóne, ktorý nazvala podľa mariánskeho časopisu M ROSA, ale ako hovoria jej kolegyne, jej hlavnou činnosťou je cestovanie. Organizuje pre deti na sídlisku víkendové stretnutia so zábavným i duchovným programom a mnohé púte pre malých i veľkých k Panne Márii.

Magdaléna Kohútová

Napísali ste nám

Vydržať do konca

Sláva Isusu Christu!

Milovaná sestra v Kristu Agáta!

Denne vás zahrňujem do svojich modlitieb. Som rada, že aspoň takou formou nás môže Pán Boh viac zblížiť. Áno, náš Pán a Jeho Matička veľmi dobre poznajú naše srdcia, naše modlitby, naše úmysly, preto nás chcú spoločne spojiť ako celok - VÍTAZNÚ ARMÁDU, ktorú tak nazvala „pri Brale“. Tú armádu, ktorú ten zlý len tak ľahko nemôže rozbiť. Modlitba prináša nesmierne ovocie, ktoré s radosťou prijímame.

Taktiež držím palce aj pánu Seleckému za jeho nesmiernu trpezlivosť v tom, čo robí a robí to veľmi dobre, za čo mu patrí veľká vďaka od milého Pána Boha. Nech sa nenechá vyprovokovať od tých svojich neprajníkov, ale ja pevne verím, že Duch Svätý je stále s ním a ten mu bude žehnať jeho prácu na každom jeho kroku.

Vám milá sestrička Agáta vyprosujem od Panny Márie – Vládkyne sveta veľa Božích milosti a taktiež nedajte sa zlomiť a čelte tým nástrahám, ktoré sa na vás chystajú. Tak ako to povedala Panna Mária skrze vás „ kto vydrží do konca ...“

S úctou vaša sestra v Kristu

Helenka s rodinou

Ad: Květy u kříže

Spolu za život

Pokoj Boží celé redakci a zvláště bratru Antonu Seleckému!

Včera mi telefonoval jeden z občasných účastníkov každomesičných pochodů proti potratům v Brně pan Floch. Byl potěšen, že v novém čísle M Rosy bylo mé dvoustránkové svědectví z těchto duchovních zápasů pro život v Brně. Váš časopis zatím neodebírám. Proto bych vás chtěl poprosit, zda byste mně toto konkrétní číslo mohli zaslat.

Chtěl bych vám zaslat více příběhů z Brna i z Prahy z duchovního zápasu proti potratům a pro život. Prosím, dejte mi vědět. Děkuji!

Libor Serafím Halík

Můj e-mail: libor.halik@centrum.cz

* * * * *

Milí priatelia, odpísali sme o. Halíkovi a počítame s užšou spoluprácou s ním. Radi uverejníme informácie z ČR na poli zápasu proti potratom a za nenarodené deti. kto môže, ozvite sa o. Halíkovi na jeho e-mailovú adresu. **(anse)**

Ad: Problém s Vládkyňou

Meno Mária

Vážený pán Selecký,

pochválený buď Pán Ježiš Kristus!

Chcem len v krátkosti reagovať na článok „Problém s Vládkyňou“. Keď som čítala list pána Babjarčika z Prahy a Vašu následnú reakciu resp. odpoveď, bol práve sviatok sv. Anny a Joachima, rodičov Panny Márie.

Chystala som sa na sv. Omšu a mojej chorej mame som dala čítať knižku „Svätá Anna dobrá matka“. Otvorila som ju a chcela si zopakovať aspoň niektoré state. Vtom mi udreli do očí tieto riadky - dovoľte prosím, aby som ich citovala:

„Dva týždne po narodení - ako to bolo predpísané pre dievčatá - rodičia priniesli dieťa do chrámu, kde mu dali meno Mária. Dieťa, ktoré sa neskôr stane Kráľovnou sveta a celé generácie budú opakovať Jej požehnané meno, dostalo teda meno, ktoré vo vtedajšej aramejčine znamenalo Vladárka, Pani“.

Nemám k tomu čo dodať, ale verím, že to zrežírovala sama sv. Anna ako dobrá matka na počesť svojej presvätej dcéry, našej drahej Matky Panny Márie

Vaša čitateľka z Trnavy

Najlepšie liečivá

Vážená redakcia Srdečne Vás všetkých pozdravujem a vyprosujem vám denne vo sv. ruženci veľa Božieho požehnanie a ochranu nebeskej Matky vo vašej práci na M ROSE. Vaša práca je pre nás darom z Nebies od Nebeskej Mamy a verím, že ste pod Jej ochranou.

Dovoľte mi prosím prostredníctvom vás poďakovať sa pani Evke Seleckej za jej skvelú a poučnú brožúrku, ktorú pre nás vydala ako „Lekáreň príroda“. Každému ju vrelo odporúčam a nemala by chýbať v žiadnej domácnosti.

Cena je nízka, pre každého dostupná a preto je vhodná i ako darček, ktorý každého poteší. Kde nemajú na drahé lieky, najlepšie sú prírodné liečivá z Božej lekárne i z tejto brožúrky. Vďaka vám, pani Selecká!

Rozália Šípošová,

Galanta

Božia prozreteľnosť

Niekedy ani nevieme pochopiť, ako pracuje. Len keď si po čase dozadu pozrieme čo sa udialo, pochopíme, že práve Boh to takto zariadil.

Tento príspevok je o dare. V dnešnej dobe je potrebné otvoriť srdce chudobným, ktorých je veľa. Skutočná chudoba ticho prosí Všemohúceho pomoc.

Cestou do kostola som rozmýšľala o práci. U nás práve bola finančná kontrola. Aj keď sa človek snaží robiť všetko svedomito, ak chcú - niečo nájdu. Nuž - nebolo mi všetko jedno.

Pri vychádzaní z kostola som stretla spolužiačku, rehoľnú sestru. Málokedy sa s ňou stretnem tak priamo. ale teraz som sa spýtala, ako sa má. Usmiala sa a povedala - som nezamestnaná, poberám podporu a snažím sa o spoločenstvo s Bohom.

Vtedy prešli mojou hlavou myšlienky, o koľko sa ja mám lepšie, keď mám prácu, a mám stály príjem. Ako ťažko je nájsť prácu pre sestričku. Vybrala som teda peniaze a povedala jej - pre teba a tvoje sestry. Ona s prekvapením povedala. To nie je možné.. Vieš, koľko som sa namodlila? Tento týždeň nemáme zabezpečené poriadne jedlo ani peniaze na jeho nákup. Zavolala práve idúce spolusestry a povedala. Pozrite, Pán Boh sa o nás postaral! Poďakovali sa a s tým sme sa rozišli.

V práci mi kontrola našla len naozaj nepatrné a nepodstatné chyby. A ja vidím, že práve ona bola nástrojom Božej prozreteľnosti, ktorá otvorila moje srdce pre skryté prosby, o ktorých vedel len Boh...

L.M., Prešov

Za námorníkov

Chcela by som sa s Vami podeliť o svoju radosť. Určite ste aj Vy v modlitbách prosili o záchranu 7 námorníkov uviaznutých v ruskej ponorke. A preto píšem... Ja som za nich prosila zosnulého Svätého otca Jána Pavla II. Tiež som sa za nich v ten deň začala modliť deviatnik k Predrahej krvi Kristovej. Verím, že sa Svätý otec za nich mocne prihovárал a mohla sa uskutočniť záchrana 7 ľudí. Verím, že boli vyslyšané mnohé modlitby a verím, že modlitbou sa skutočne môže veľmi veľa dosiahnuť.

Vaša čitateľka **Terézia**

Ilustračné foto: (a)

Moja stará mama

Drahá redakcia M ROSY, Srdečne Vás pozdravujem z ďalekej Austrálie . Pripájam krátky príspevok o mojej starej mame, až budete mať niekedy miesto vo vašom časopise. Vopred vďaka za každé nové číslo M ROSY! Nech vám v tom Panna Mária pomáha, aby ste pokračovali a neutíchli...

S úctou **Anna Jenčíková**

Ach, to bol život pred 60-timi rokmi, krajší a spokojnejší! Nepohoršoval nás televízor, čertovo okno, ktoré teraz v každom dome tróni a ľudia sa ho držia ako modly a myslia si, že by sa bez neho ani nezaobišli...

Mne sa pokazil asi pred piatimi rokmi, keď som sa pozerala na tenis. Porozumela som, že zbytočne mrhám čas a miesto toho sa mám snažiť, tak ako každý z nás, zachraňovať duše. Niet na svete krajšej misie!

Moja stará mama nikdy nemárnili čas. Oni vždy mali vo vrecku dlhej sukne pátričky a v ich voľných chvíľach som sa ich vždy videla modliť. Večerami vždy kľáčali pred veľkými obrazmi Srdca Ježišovho a Panny Márie, na zemi, bez kobercov.

V každej popoludnie sme šli spolu po drevo a doniesli aj pár hríbov, alebo horské kvietky, ktoré oni radi kladli pred sošky Panny Márie a pred Kríž. Nesmeli nikdy chýbať, a ja som ich nosila z lúk.

V mojich starších rokoch som im všade pomáhala, čo mi rozkázali a keď boli veľmi stará a pracovali k smrti, obväzovala som im rany na nohách. Keď mnoho trpeli, ich časté vzdychy boli: **„Ježiš môj drahý, Viem, že kto trpí tu, nebude tam...”**

Teraz napomínam naše matky a staré matere: Chovajte sa vždy správne a presne, lebo ani neviete, ako vás vaše deti a vnúčence pozorujú vo všetkom, čo robíte... Kiežby bolo takých príkladov viac na svete!

Pripájam modlitby, ktoré ma oni, okrem tých hlavných naučili, a nechcem, aby zanikli, lebo aj ja sa ich často modlím:

Anjel Boží, strážca môj, ochranca môj, mňa vždy riad' a napravuj, k lepšiemu, dobrému ma povzbudzuj, čnostiam svätým vyučuj, jak som živá, jak chce Boh môj, telo, svet diabla premáham, na tvoj hlas pozor dávam a v tom svätom obcovaní ja zotrviám do skonania, po smrti tak v Nebí budem večne chváliť Boha ustavične, až na veky vekov, amen.

Leží Kristus Pán v hrobe, volá hriešnikov k Sebe: „Pod'ťe hriešnici ku Mne, aký je môj bok otvorený a pre vaše hriechy obnažený!”

Modlitbička krátka, ale osožná, kto sa ju modlí, ráno vstávajúci, večer líhajúci: Pane, Pane, nech sa tak stane, nech sa moji rodičia a moja dušička do nebeskej radosti dostane a nech sa tam raduje s Kristom Pánom na veky vekov, amen.

Poslúchla som Máriu

Chvála Kristu!

Milá redakcia M Rosy, reagujem na Vašu ponuku starších čísiel M Rosy.

Nechám na Vás, koľko čísiel mi pošlete. Chcem Vám ešte poďakovať za reportáž zo Zakarpatskej Ukrajiny, veľmi ma potešilo Vaše svedectvo, ako tam žijú. Obzvlášť za vladyku Milana.

Tridsať rokov som o ňom nemala správu, teraz sa teším z Vašej reportáže, lebo sa poznáme z detstva. Až sa s ním budete zhovárať, prosím, pozdravujte ho odo mňa. Prosím Pána, aby toto „znovunájdenie“ priateľa z detstva prinieslo dobré ovocie. Aj Vám vďaka, pán Anton. Kým by som teraz bola, keby nebolo Vašej M-Rosy!

Aj na diaľku pôsobí Panna Mária zo Zvira, zo Sečoviec a Dechtíc. Keby nebolo jej naliehania, iba by som nad tým všetkým mávla rukou. Turzovku zatiaľ nepoznám. Nikdy som nebola na vymenovaných miestach. Len v Pánových rukách sú moje cesty na Slovensko, hoci tam mám príbuzných.

Už teraz môžem priznať, že som poslúchla Máriine naliehanie a modlím sa častejšie, ako kedy prv. Aj letáčky s obrázkom ruženca SÍz Panny Márie už som všetky rozdala. Ak z nejakých príčin nemôžem dodržať svoj rozvrh modlitieb, už to pociťujem ako veľkú ujmu. Vďaka aj sestričke Agáte za jej svedectvo o Panne Márii, prosím, pozdravujte ju odo mňa.

Pán nech Vám všetkým žehná a sprevádza svojou milosťou a teším sa, že nám dá v budúcnosti aj vzájomné stretnutie. Vaša verná čitateľka

Mária Križáková, AŠ,

Česká republika

Krátke správy / Rôzne

Aktivisti Panny Márie (zľava): o. M. Hvizdoš, vzácní hostia manželka Kovačičovci, zakladatelia Ave Maria Center v Toronte, a o. M. šeliga, SVD. Rozhovor s pánom Štefanom Kovačičom uvidíme v budúcom čísle M Rosy, na prvé výročie ukončenia verejných posolstiev Vládkyne sveta.

o. Milan Hvizdoš, jubilant:

Žijem zo sviatostí

*** M ROSA: Otec Milan, ako to prijímate tú chvíľu, že práve tu pri Brale môžete oslavovať svoju šesťdesiatku?**

- o. Milan Hvizdoš: Ja som sem dnes prišiel na znak vďačnosti Panne Márii za všetko. Keď som sa tak zamyslel nad tými svojimi šesťdesiatimi rokmi, vyšlo mi len jedno, že láska Pána Boha ku mne bola väčšia ako moje hriechy. Cítim aj ochranu Panny Márie, ktorá mi toto všetko vyprosila. V láske si Ju uctím a nebyť Jej prosieb za tie roky – aj za toho komunistického režimu – neviem ako by to skončilo so mnou – čo sme museli prejsť, aby človek obstál... To, že som tu, že mám aj tú lásku k Bohu aj tú vieru, aj tú úctu, je výsledok Jej

prosieb.

*** M ROSA: Otec Milan, v akej „forme“ sa cítite ako šesťdesiatnik? Ako človek, ako kňaz...**

- o. Milan Hvizdoš: Ja celý život žijem zo sviatostí, aj teraz ma držia „nad vodou“, a potom veľmi mi pomáha charizmatiké hnutie, v ktorom som a v ktorom pracujem, tak toho Ducha Božieho neustále v sebe cítim, zvlášť keď sa za seba modlíme a prosíme, a Boh dáva Ducha bez miery. **(anse)**

o. Milan Šeliga, SVD: Cítim aj svoju zodpovednosť

* **M ROSA:** Milan, ako Ty ako misionár vidíš stav Slovenska, na ktorom pôsobí ako misionár samotná Panna Mária?

- **o. Milan Šeliga:** Myslím si, že prostredníctvom Márie je vykonávané veľké misijné dielo, pokiaľ duše sú vnímavé a prijímajú tieto Jej výzvy. Aj keď je to proces, v ktorom mnohí aj váhajú, vidím, že táto misia sa rozrastá.

* **M ROSA:** Prečo tí pútnici na miestach zjavení Panny Márie, ktoré nie sú veľmi podporované, ba dokonca zaznávané - vydržia tento tlak? Odlišujú sa od ostatných veriacich, ktorí na miesta zjavení Panny Márie nechodia?

- **o. Milan Šeliga:** Títo ľudia, ktorí chodia na miesta zjavení Panny Márie, počúvajú aj Máriine aktuálne výzvy. V chrámoch prakticky málo počujú o vážnosti tejto doby. Na miestach púť Máriine poslanstvo teda mobilizuje týchto ľudí, zapaluje ich a oduševňuje, a to sa prenáša aj ďalej.

* **M ROSA:** Informácie o pôsobení Panny Márie nie sú dnes nedostupné. Prečo niektorí ľudia tieto výzvy prijímajú a iní nie, aj keď majú rovnakú možnosť?

- **o. Milan Šeliga:** Je to najmä vzťah k Márii, ako k Matke. Dôležité je, či ten vzťah je živý, či sa ten človek modlí ruženc, na druhej strane je tu aj reakcia na zastrašenie, a potom vlačnosť, že mnohí ľudia nemajú silu ísť týmto smerom.

* **M ROSA:** Čo tieto skutočnosti dávajú Tebe osobne?

- **o. Milan Šeliga:** Mňa sa to dotýka v tom, že som tu pocítil zodpovednosť. Mária sa mi v srdci prihovarila, a vnímam tú skutočnosť, že to čo Ona hovorí, to sa vo svete deje, že to je fakt, že Ona chce zachrániť aj mňa, tak sa zapájam, nakoľko môžem, aby som bol tejto misii pre záchranu duší verný.

(anse)

Ikona na Zvire

Bola napísaná výlučne pre Litmanovú a zobrazuje výjavy z udalostí, ktoré sa na Zvire udiali pred 15 rokmi.

Ústrednou postavou je Bohorodička oblečená v bielom, tak, ako ju vnímali vizionárky Ivetka a Katka. V hornej časti je nápis Nepoškrvnená Čistota - tak sa totiž Matka Božia predstavila. Symbolizuje to biela ľalia v jej pravej ruke.

V ľavej drží rozvinutý hárok so slovami: **Moje drahé deti, prichádzam vás prosiť.** Panna Mária sedí na lavičke. Pri jej nohách kľáčia Ivetka a Katka. Po pravej strane je zobrazený majdan, ešte ako senník v pôvodnom stave, na ľavej strane v podobe ako ho vnímame dnes. Ikona bola napísaná v Moskve.

V deň 15. výročia zjavenia bola výnimočne umiestnená v priestore oltára, aby ju vladyka Ján posvätil. Počas roka bude umiestnená v litmanovskej cerkvi.

Po dokončení nového liturgického priestoru, s výstavbou ktorého začnú už túto jeseň, by mala visieť nad oltárom. Podľa ikony sú vytlačené aj obrázky, v dolnej časti s nápisom Litmanová miesto modlitby.

Na zadnej strane je modlitba, ktorú prosila Panna Mária modliť sa. **(kht)**

Jednota Východu a Západu sa rodí na našom území

Kráľovná Turzovky

Počas púte na Turzovku v nedeľu 14. 8. 2005, kedy sa slávil sviatok Nanebovzatia Panny Márie, nám pripomenula Mgr. Elena Šubjaková zo združenia Živá voda Turzovky históriu mariánskej úcty na Slovensku.

Mariánska úcta našich predkov siaha už pred cyrilometodskú misiu, o čom svedčí aj fakt, že nitrianske knieža Pribina dal vysvätiť v r. 850 kostol na počesť sv. Márie Bohorodičky.

Ako Kráľovnú si ju uctievali počas byzantskej misie sv. Cyrila a Metoda, kedy bol Devín veľkým pútnickým miestom, kde sa obecnosť utiekala k Rodičke Božej - Korunovanej - Nanebovzatej. Devín sa latinsky nazýval aj CIVITAS LAUREACENSIS - **Mesto KORUNOVANEJ.**

Veľkomoravský katedrálly chrám byzantského typu na Devíne, jediný svojho druhu medzi Veľkomoravskými kostolmi, bol zasvätený

Bohorodičke.

Po páde Veľkej Moravy, keď vzniklo Uhorsko ako nástupný štátny útvar, za vlády prvého kráľa **sv. Štefana** sa mariánska úcta prevzala a naďalej rozširovala. Z legendy o sv. Štefanovi sa dozvedáme, že: „...tento muž bol hlboko veriaci a každý svoj čin zasvätil Bohu. V nepretržitých modlitbách a **prísľuboch dával seba a svoju krajinu pod ochranu Matky Božej Márie, večnej Panny, ktorej úcta a sláva u Uhrov bola taká príkladná, že pre jej najväčší sviatok - Nanebovzatie mali vlastné pomenovanie - DEŇ KRÁĽOVNEJ.**“

To len potvrdzuje, že sviatok Nanebovzatej musel byť ústredným sviatkom celej Slovenskej krajiny už dávno pred sv. Štefanom, pretože hlboká celonárodná úcta sa nevypestuje za pár desaťročí. No predovšetkým vysvetľuje prečo sa hlavné mesto Veľkej Moravy - **DEVÍN (DEVA)** volalo podľa svätej Panny - Mesto Nanebovzatej - Korunovanej, čiže Mesto **KRÁĽOVNEJ!**

Pôvod mena Devín je odvodený od slova „**DEVA**“ - CIVITAS DOWINA. Dnes by sa do slovenčiny preložil ako „**PANNA**“. Dodnes sa takto nazýva sv. Panna v staroslovenskej modlitbe Zdravas: „**Bohorodice DEVO raduj sja, obradovanaja Marie, Hospod s tobouj...**“

Na Živčáku si milostivý obraz **KRÁĽOVNEJ Turzovky** Panna Mária sama vybrala po tom, čo ho zázračne zachránila od plameňov ničivého ohňa.

Z množstva obrazov, ktoré boli na túto horu prinesené, si vybrala práve tento, pochádzajúci z Ukrajiny. Celková silueta postavy je pomerne vzdialená od našej mariánskej ikonografie. Jej takmer gotický štýl oblečenia je nezvykle doplnený byzantskou korunou. Spojenie západného štýlu obrazu s východnou korunou svojím spôsobom sprítomňuje dielo sv. Cyrila a Metoda. Pripomína nám jedinečné spojenie liturgických pokladov Východu so západným obradom v tzv. glagolskej bohoslužbe.

Takže aj v dnešnej dobe nám trojnásobne zázračná KRÁĽOVNÁ, ktorá je v najhlbšom strede Božej Trojjedinosti ako Dcéra Otca, Matka Syna a Nevesta Ducha Svätého zdôrazňuje jednotu pôvodnej Cirkvi na území Slovanov.

Elena Selecká